سلسلهٔ نشریات روزنامهٔ اصلاح

پټه مینه

اثر: «کشککی»

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

پېښه مينه

اول ټوك

يو سړی و چه (محمود) نوميده او كسب ئې دكانداري و .

د (محمود) دكانداري لحني به فقط دومره ښې هره ورځ په لاس ورتنه ، چه د خپلې ذعيالداري بوئى په هغه باندې دقوت او لا يموت وسيلې برابره ولي او په مشكل سره بوئى خپل رأس المال په هغه سره ساته اودقرضدارانو اودمعامله دارانو خوله بوئى بندوله اوله كومه ورځ به په دكان كښې نه كيناستو اويائې چاله دكانه څه شى نه آخسته . نودى خوار به د خپل دصبا اوبيگا خرځ ته حق حيران وه .

دده كورنى عبارت وه له يوې ښځى . او دوه هلكانو څخه چه په نامه يو په (مجيد) اوبل په (حميد) سره ياديدلو .

اگركه ددى كورنى گذران دخوراك اودپوښاك له لورى چندانى ښه نه و ، مگر سره له دى هم هركله چه دوى دخپلې برستنى په‌اندازه سره پښې غزولې او هر قسم چه كيده خپله گذاره به ئې سره كړله ، نوغير له دى څخه چه دخپلو اوپرديو په نظر كښې دخوار انو په شانى راتلل دوى پخپل كور كښې سره خوشحال اوآرام اوددافقيرى كور به دوى ته لكه يو پادشاهى ښكاريده ، چه دهغوى په سر ددوى پلار (محمود) حكومت كاوه ، او د دوى په‌منځ كښې دهغوى مور (فاطمه) به كار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنيا پيښى داسى دى چه‌تل نه دفقير ، فقيرى ؟ اونه دپادشاه ، پادشاهى پاتى كيږ ى اوهميشه ددى عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزى موجود دى ، نوناڅاپه‌دى فقيرى كورنى ته هم يو لږى مصيبت واقع اوددوى گټيالى (محمود) وروسته له لږى رنځورى څخه مړ شو اودوى ئې گردنه‌پوالى په وير كښې كينول ، بلكه له خاوروااو ايرو سره ئې برابر كړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړیدو په وخت کښی شل کلن و اوپلار وروړلی (مجید) د پنځه اسو کلو څخه زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل کښتانلی لی له لاسه ایستلی و ، پخپل کورکښی لی غیر له فقر اومسکنت اوقرضدارانو څو سپینګو اولږ ددکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی اجناسو څخه لی هم دخپل دمړی ګور او کفن ، اوهم دقرضدارانو څخه تسکین ، اوهم خپله ګذاره په ډیر ذول او زول اومشکل سره کوله .

دوی ګرد په دی باندی پوه شوی وو چه بله کومه اساسی چاره اووسیله دخپل دژوندون لپاره روغه نه کړی ، نو هغه وخت به اری نه وی چه دهغوی د اولږ څخه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ لی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، اوپه ګیډه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاګه اوبیابان کښی پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښی واچوی ترڅو چه دهغی له ګټی څخه دخپلی موراو وروراو دکورساتنه وکو ی .

مګر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم اوتربیت څخه (چه اصلی دولت اوعزت اوپانګه بلله شی) سترګی پټی کړی ، اوپه معمولی کارو باندی (چه نتیجه به ئی لکه د دوی دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر اوتذبذب کښی (مجید) خوارځو هفتی نورهم په مکتب کښی پاتی شو ، اوزړه ئی و چه هر رنځ اوتکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مګر د مکتب ګټه له لاسه په وړیا سره ونه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مګر (مجید) خوار پخپل دی عزم اواراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چه زمانی گرد کار و نه‌د انسان دمیل او دخواهش څخه چپ پیښیږی او د روزګار تنګ همیشه د انسان پخلاف لویږی او له همدی جهته دی چه‌په ګرده‌دنیا کښ به هیڅوک داسی پیدا نشی چه‌د فلک ګردشه‌به پیټی نه‌لری او د دنیا د ګرد و پیښو څخه به تل خوښ وی . او بنائی چه‌په داسی پیښو کښ د انسانانو قصور وی چه‌هغوی د دنیا واقعات په بده‌اړخ وی او ګر دی پیښی د خپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی .

نوچاره په‌ده باندی منحصره‌شوه چه (مجید) خپل آخیرینی تصمیم ونیسی، ځکه‌چه‌دده کنده رنډه‌مور (فاطمه) اووړی تږی ورور (حمید دده) کتنی او پالنی او مرستی ته اړ او محتاج وو او دوی به‌ده ته بانه کوله چه دکور او دوروراو دمور غم و خوری، او که نه‌دری به له لوږی او تندی ځنی له‌لا سه ووزی .

ده‌غوښته چه‌مدرسی ته‌لاړشی، مګر دا ئسا نیت او اسلامیت وظیفی له‌ده څخه نورشی هم‌غوښتل او هغه دا وچه دمورنی حق او د کورنی ضروریاتو ته‌هم‌پام ولری .

(مجید) مجبورو په‌هغه‌چه‌زړه‌ئی غوا ړی پښه‌کیږدی ، او له تعلیم او تربیی ځنی لاس واخلی او د مکتب دتګ او راتګ څخه پښه‌ونیسی ، لکه‌چه‌همداسی ئی هم‌وکړاو .

یوه‌ورځ صباځی (ګهیځ) مکتب ته‌تللی، پخوا لدی څخه‌چه دمکتب ز نګ وواهه شی، دخپ ذکلاس ګردو دوستانو اوآشنایانو سره‌ئی ولیدل ، دګرد و سره‌ئی خدای‌پامانی او وداع وکوه او خپل کتابونه اوقاموونه اومشوانی اونور شیان‌ئی دهغوی په‌منځ کښ دیادګار په‌دول و ویشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوپه داسی یو دول چه زړه ئی هم نه کیده ، په زړا سره له مکتبه بهر شه .

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندي پیل وکړي؟ .

گرده ورځ لکه لیونی دی خوا هغه خوا وگرځیده، او دشپی په تیاره کښی په نا امیدی اوحسرت سره چه ستونی ئی له ژړا خخه ډك و، خپل کورته وړی تږی ستړی ستومانه راغی اوهغسی خپلی مور او وروړ غوندی پخپله بستره باندی نهار پریوت .

گویا لمړی ځلی دی چه (مجید) دژوندون تریخ غوړپ وځکلو، او لږخه وپوهید لوچه په هوسائی سره شپی او ورځی تیرول څومره گران دی . دی په دی اندازه سره غمجن اوخفه و، چه دخپل دځان دوژلو په فکر کښی واوید ، مگر زړننگ اوغیرت ورته و دریدا، او له خپل ځان سره ئی وویل چه دخپل دځان په وژلو اگرکه په ظاهری صورت آرامیږم مگر په واقع کښی د خدای په نز دیه آخرت کښی مسئول اوگرم میږم ، او هم مور او وروړ می خواراوزار پاتی کیږی - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندی دمیړانی ملا کلکه وتړم، او دخپل د بنه ژوندون په ذریعه سره ، دخپلی مور او وروړ ژوندون هم بنائسته اوپه هوسائی کړم .

په مجرد دتیرید لو ددی خیال، دده په زړه کښی سمدلاسه هغه خفگان او پریشانی په خوشحالی او ډاډینه باندی بدله شوله اوپه دی خبره باندی ئی عزم او اراده ټینگه شوه چه ژوندون له بنائست او هر رازی ښه والی خخه ډك دی په دی شرط سره چه انسان زیار وکاږی او په ځان باندی زحمت ونیسی نو خو چه ددنیا آرامی او خوشحالی دده په برخه شی او په ژوندون کښی هر له رازی نعمت او هوسائی ځنی فائده من وگرزی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بد کاره یعنی د خپل د ځان له ورلو څخه په عین مایوسی او نا امیدی کښی څرنګه (مجید) مخ وګرزاوه، او هغه ژوندون ته چه خو د فیقی وړاندی له دی څخه ئی، هغه په بده سترګه کتلو، او له هغه څخه بیزاره شوی و، اوس په ښه سترګه ورته ګوری، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه اری، او پو هیږی چه په دنیا کښی

هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده

سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان در لودنکی

د ټینګی ارادی او کلك عزم وی.

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښی خوځلی، او ستلی او له خپلو استاذانو څخه ئی په وار وار، اوریدلی و.

خو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده، او له هغه څخه د خپلی دکورنی دقوت لا یموت وسیله پیدا کاندی، پیدا نشوه، او په لاس ئی ورنه غله،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښی بخت او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښی همدا خبره پرته وه چه بنا ئی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم، او له بیکاری څخه چه د ګردو

اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم.

دیوی میاشتی تنګ او راتګ او لټو لو څخه وروسته، په یوه تجارتی مؤسسه کښی یوه معمولی تنخواه (مجید) خاننه پیدا کړه، اګرکه دا تنخواه ډیره لږه وه، مګر له هیڅه نه وه، او دده دکورنی

سپوره ډوډی لادی څخه بودیده ، اودهغی په واسطه سره ددوی هغه لاکت اوبدبختی چه له یوی میاشتی یاځلو ینځو شپو راهیسی په دوی باندی راغلی وه ، سپکیده .

اوس چه (مجید) ته کارپیدا شواوونی لیده چه دده دپلار د مړکیدو له ورځو ځنی وروسته پیاددوی په کورکښ اول ځلی لوګی پورته شو، اودتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو سره وڅکلو ، نوسمدلاسه یوبل شوق ئی په زړه کښ واوید ، اوهغه داو ، چه اګرکه دورځی له مخی نوکریم ، اودخپل دبادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف یم ، مګر بیده دی چه دشپی له مخی خپل هغه درسونه اوسبقونه (چه په دی څو کلوکښ می په مکتب کښ لوستلی دی ؛ اواوس له مجبورتیا بیرته پاتی دی) بیاشروع کړم ، ترڅو زما داڅوکلنی زحمتونه اوخواری چه په مکتب کښ می ایستلی ، اوزما دمرحوم اوغریب پلارپیسی په هغه باندی خرڅی شوی دی ، ابته اوخرابی نشی ، اوپه پای کښ زه هم وکولای شم چه دهغی له فائدی ځنی له نن څخه زیاتی ګټی ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکارهم سخت کارو ، اودهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځی اود شپی له مخی پورنګه مصروف وی ، اوبوده ګړی هم هوسائی ونه لری، مګر (مجید) له هغو ځلمیا نوڅخه نه وچه هغوی له کاره زرزر ستړی کیږی، اوپه لږ څه کارکولو سره فی الحاله په چیغوشی اوو وائی چه ستړی ستومانه شوی یم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفریح او تنفس وکړم ترڅو زمادلاسه تللی قواوی بیرته په ځای راشی .

په پای کښ (مجید) ددی ضرب المثل په فحوا چه « لټو ونکی ، موندونکی دی » د خپل په دی مقصد باندی هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښ، وروسته له ورکو لو دامتحان ځنی قبول شو، اوپه شپږ میاشتنی امتحان کښ کامیاب ګرزیدلی عالی الاعلی درجه ئی وګټله او دده نوم نه یوالحی دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښ بلکه دښارپه ګردو رسمی اونیم رسمی اوملی اخبارو کښ، سره دعکسه دده ، په پښتو لیکو سره خپور ، اوپه ګرد ومهمو

ځایو کښې مشهور او وپېژانده شو، او ددې شهرت په اثر کښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداري لەخوا بلنه وشوه، چەدې هلته کار وکړي .

نو ده هم له خپل بادار سره خدای پاماني کړی ، لەهغې تجارتي مؤسسې څخه وتلی په هغې رسمي اداري کښې ننووت ، او هلته ئې هم ډېر مفوضه کارونه په داسې امانت داري او فعالیت سره تر انجام ول ، چه د مربوطه اداري گردو آمرینو او مامورینو به د (مجید) د کار و او د اخلاقو ستائل او تمجید کاوه . او دې به په دې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دې ستائنې به دده په زحمت کښې او زیار ویستلو باندې ډېر اثر اچاوه او ده به لا زیات کار کاوه او خپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډېر ښه ښکاره ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته په ډېره زیاته اندازه سره د خپلو استاذانو د مینې وړ گرزیدلی، شاگردانو به هم ده سره ډېر محبت کاوه، او ده هم څرنگه چه پخپلو سبقو کښې زیار او زحمت ویستلو ، همغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه په خپل زړه پوري ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر او د خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش او رتبه هم اوچته شوه ، او په دې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښه کېده ، او دده په سیوري کښې ، مور او وروړگی هم په هوسائي شول ، او د دوی کور د سعادت او د نیکبختي مینه وگرزیده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن او نیکبخت شو ، او په خپل مقصد باندې همغسې ئې چه غوښته ، ورسیده .

وروسته له دې څخه هغه کچنی کورنی د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډېره آرامی او هوسائی سره تېره ولې او (مجید) د خپلې مور ډېر عزت او خدمت کاوه او دوهم ئې

په ډېره سرګه سره ورته کښل، چه تقریباً ددې رضامندۍ او خوشحالۍ ګټل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خپل ځان باندې لګیا او عبادت ګرزولی و، او هم دارنګې به ئې دخپل د وروره (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښې به ئې هم ډېر زیات زیار او ایستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وچه دده په زړه پورې د ده وروره (حمید) په خپلو سبقو کښې مشغول وي ترڅو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې دخپل دمکتب دوره پای ته رسولې د شهادتنامې په اخیستلو باندې بریالی شي.

دوهم ټوک

څو کاله همداسې په خوبۍ او خوشحالۍ سره په دې کچنۍ مسعودې کورنۍ باندې تېرې شوې او (مجید) څرنګه چه دزیاتې کسبې خاوند و، او یو څه مبلغ پیسې ئې په بانک کښې هم درلودلې نو مور ئې دده دواده په فکر کښې ولوېده، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله. مګر (مجید) له دې خبرې څخه سرو غړولو او وئې ویل چه زه اوس دخپل دواده دپاره تیار نه یم.

هو، دچه دده مور په ده باندې په دې موضوع کښې زور اچاوه او څوځلې او په څو ورځو او څو مجلسو کښې ئې په ده باندې دواده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه رومبي ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده څخنې نه آورېده، تردې چه وروسته له ډېر ګفتګوی او خبرو څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلې مورته ښکاره کړه، او وئې ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) دمکتب دوره پای ته نه وي رسېدلې، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل وروره یو ځای واده وکړم، ددې خبرې په مقابل کښې دده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق او ذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابۍ سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو. او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیارۍ او پوهنې سره مشهور و، او په ګردو شپږو میاشتنیو او کلنیو امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت. او له شلو څلو ځخه ئې زیات، د خپل د مکتب د مدیر له خوا، د افتخار او د لیاقت پاڼې آخستې وې.

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي ځخه پزوالی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګر که ډېرې پیسې به هم ورباندې لګیدلې) سره برابرول او تل به په دې خیال کښې و، چه خپل دې کچنې وروره د ژوندون لاروروښئي، او دده حیات د بدبختۍ له تیارې ځخه، د سعادت او نیکبختۍ رڼاته ورو باسي. او هر وخت چه دا خبره دده په زړه کښې تیریده، چه دې د خپل کچنې ورور په نسبت، د خپل د ورورولۍ لازمي وظیفې په ښه شانې سره انجاموي، د خوشحالۍ او خوشبختۍ ځلا ندده به ئې په زړه کښې وبریښیده، او خپل ځان به ئې د جهان له سعادتمندانو ځخه شمیره.

هو! هغه څوک چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوي ځه عوض او بدله به له دې ځخه زیات مومي چه د خپل د هغې وظیفې پېژندلو په واسطه، دنیوي او اخروي سعادتو ته رسیږي، او د خالق او د مخلوق رضامندي د هغې په واسطه سره لاس ته راوړي.

(حمید) هم هرکله چه د خپل د لوی ورور دا مهرباني، او دا روزنه، او دا شفقت او دا لورینه لیده، یو غیبي قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده، او روح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندې بری مونده کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لاندې کړې، د خپل د موفقیت په لورې تللو.

(مجید) هم له دې خپل ژوندانه ځنې ډېر خوشحال و، ولې چه د ژوندونکې دیوې مهرباني مور اسکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و، او دی هم له دې ځخه ځه زیات شي ته چنداني اړنه و.

ولی چه سعادت او خوشبختی دومره گران او سخته هم نه ده لکه چه ځینی کسان ئې تصور کوی بلکه هغه شیان چه مونږ د سعادت په لوری سموی زیات دی . بلی ! سعادتمن کیدل آسانه دی مگر تل سعادتمن پاتی کیدل سخت بلکه ځال دی .

هو! (مجید-حمید) او ددوی مور، دری واړه سره او س خوش نصیب او سعادتمن دی که ددوی دا سعادتمندی او خوش نصیبی تر ډیرو ورځو پوری پاتی شی .

ناڅاپه ددوی مور رنځوره شوه او په بستره کښی پریوته .

داوه ددوی د بدبختی لمړی منزل .

ددی رنځوری مور مرض ئې ډیر وځندیداو ، اودوی ، ددی په درد او دونیها ندی ستړی ستومانه شول او دډاکترانو به ئې ډیر خوش آمد و نه کول ، او ډیری پیسی به ئې ښندلی ، دښی اودور ځی به لا لهانده او کړهانده وو .

(مجید) به دښپی له اوری تر گهیځه د خپلی د مور د چپر کټ په خوا کښی ناست و . او دورځی له ځی به خپل کار ته تللو او د مور خدمت به ئې (حمید) ته پریښوده ، (حمید) به هم د مکتب له تگه پاتی او تر ښپی پوری د خپل د مور په خدمت کښی مصروف و .

(مجید) به دغرمی له رخصتی ځنی هم استفاده کوله او په یو کرائی موټر کښی به ئې له ډاکتر او دوا سره په ولاړه وپښو خپل ځان تر خپلی مور پوری رسا وه .

او وروسته ددی له کتلو او پوښتنی او دوا ورکولو ، او د (حمید) د لازمه هدایاتو ورکولو ځنی بیرته به ډاکتر سره په موټر کښی خپل کار ته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلی مور پسی ډیر ډیر پخسیده ، او د ماز دیگر له خوابه هم وختی بیا په موټر کښی د خپلی د مور خدمت لپاره له لازمه دوا و سره راتلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا کسانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول، او د (حمید) زیار، او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله، او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په گور کښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښی کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سر کیږی.

هو! مور د اولاد په نسبت د رحمت فرشته او د رأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هرهغه اولاد چه مور لری نو ورځه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری؟)

وروسته لدی چه دواړه وروڼه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول او خپل کورته بیرته وگرزیدل، کور د دوی په نظر کښ لکه گور داسی ښکاریده، او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لار لاړه، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه.

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ.

او (حمید) به هم چه له پخوا څخه چه د مکتب د رخصتی سره جق په کور کښ حاضر وه اوس پس له ماښامه کورته راتلی او دی هم په دی گوښی کور کښ یوازی او یکسه ناست او ډیر به خپه و، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بااندی مشغول شی، اوس چه په دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی گوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه ټول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویږی.

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له مخی مکتب ته لاړ نشی، نو دی خبری ځخه به ویره وه چه چیری لېونی نشی ولی چه ځینی خیالات اربیکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چټی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له مخی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لیدل کیدل نو هرکله چه دی به په کور کښی یواځی ملاست و، ځوك به دده په دی اوضاعو او حرکاتو باندی نه پوهیدو، او نه خبریدو، او له دی جهته به دی دواړو، ورونو باندی به ورځی په ډیر ځند یدلو سره تیریدلی.

د ریم توك

(مجید) له یواځی توب او تنهائی ځخه ډیر په تنګ شو، او نژدی وچه لیونی شی، نو دځینی ملګریو او دوستانو په مشوره، او د خپلی کورنی د ضروریاتو په تقاضا سره مجبور شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولویږی.

ځکه چه په حقیقت سره انسانان ګویا داسی خلق شویدی، چه په ګردو شیانو کښی د یوا و بل مرستی ته اړه او احتیاج لری، او بی لدی اړتوب او احتیاج ځخه یواځی ژوندون نشی کولای، او له همدی سببه وچه «آدم» علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام وروسته له دی چه «دالهی» (ج) په خلافت سره ئی په ځمکه کښی افتخار بیاموندلو، او په خپل دار الخلافت کښی کیناستلو پس له هغه ځنی چه حضرت «جبرئیل» علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یواځی توب او تنهائی ځنی ډیر متأثر کیده، او د خدای تعالی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی «حوا» علیها السلام خلق شوه.

نو له دی جهته (مجید) هم لکه نورو ځلمیانو غوندی د دی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو، او د یوی ښی ښځی انتخاب پسی ولوید.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر دا کار ده ته ډېر ګران و، ولې چه مور ګې مړه شوې وه، او بله کومه نژدې خپله او خپلوانه ګې هم نه درلوده، چه په دې لوی کار کښې (چه ښځو ته ورته «د عمر سوهان» وائي) ده سره مرسته وکوي.

(مجید) ډېر وخت ددې کار په فکر کښې و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کیده، تردې چه په خپلو همسایګانو کښې ئې یوې بوډۍ ښځې سره ملاقات وکولو، او هغه ګې په دې ضرورت باندې وپوهوله.

ګویا چه زړې ښځې فقط ده ددې ښوکارو ده سر رسولو لپاره ژوندې دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړ نه شو. ځکه چه هغه سپین سرې همسایه دده دوا ده دپاره متوجه شوله.

داموضوع چه اول پلا دهغې سپین سرې په نظر کښې ساده، او معمولي ښکاریده، وروسته ډېره سخته شوه ولې چه (مجید) به داسې نجلې پسې ګرزیده چه د ده په زړه کښې وه، او ددې بڼې به چه د هرې یوې نجلې صفت ورته کاوه، او هویت به ئې ده ته ویل، ده به دهغې له کتلو، او کړلو ځنې په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! د نکاح په مقدس امر کښې ډېر احتیاط، او ډېر وړاندې، او وروسته کتل په کار دي، او ډېر زیات لازم دي چه تل ناوې د زوم په زړه پورې وي، او په داسې مواردو کښې د نورو کسانو مداخله نه یواځې بیځایه بلکه مضره او بالکل چټې ده.

لکه چه وویل شول له یوې خوا (مجید) د نجلې په خوښولو کښې ډېر مشکل پسند او زرزړی واقع شوی و، او له بل لورې به د نجنکیو پلرو او میندو هم له دې ځلمي څخه خپل ځانونه ژغورلو ولې چه په هغه اوله ور ځ کښې چه (مجید) هغې سپین سرې ښځې سره په دې موضوع کښې خبرې کولې نورو پرد یو ښځو ترشا دده ګردې خبرې (چه د خپلې مفروضې

ښځې داوصافو په نسبت سړه ګی بیانولی) واوریدلی او هغه ګی لکه چه د ښځو عادت دی زرترزره په کلی کې او کور کښې خبری کړلی په سرددی دا متواتر انکار، او مخ ګرزول د(مجید) د هر رازی ښی او ښائسته نجنی د قبلولو څخه داخبر لا ټینګه کړه چه (مجید) لوبی کوی او په خلقو مسخری جوړوی، او که نه داسی ښځه چه پدی صفت سره ګی ستائی چیرته پیدا کیږی لکه چه ښځو بهیخلو منځو کښې ویل، اودا خبری ګی خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر ډیرو لری ځایو پوری رسولی وی، (مجید) هغه سپین سری ښځی ته ویلی و:

زه داسی ښځه غواړم چه ماسره په خوشحالی، او خپګان کښی تل ملګری وی، په ژوندون کښی همیشه مرستی راسره کوی صبا او بیګا زما په خدمت کښی لګیا وی، زما زړه له هره حیثه ښه ساتی زما په کور او وړو وړ باندی فهم لرنه لری زما د غمو او اند یښنو په لېږو لو کښی تل ډیر زیات زیار باسی. او د خپلی مهر بانی او عواطفو په غیږ کښی می تل روزوی ...

له دی راز خبرو څخه بهٔ ګی زیات ویل او ډیری نوری خبری ګی هم لکه چه د ښځو عادت دی په دی خبرو پسی له خپلو ځانو څخه جوړی کړی وی چه (مجید) له هغو ځانی هیڅ خبر هم نه و پهر تقدیر سره ګویا چه (مجید) د خپلی ښځی په غوره کولو او انتخابولو کښی دیو مخصوص ذوق لرونکی دی چه د نورو خلقو له فکر و ځنی جلا دی.

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولی چه هغی سپین سری ده ته خبر ورکړ او چه یوه ښه جلی می درته پیدا کړی ده، او وروسته له هغه ګی ګرده قصه ده ته په ډیر شور اوزور سره وویله

(c) ketabton.com: The Digital Library

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه د ځور لمبې ښېوږمې او دوانړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناڅه دارې، او تورې نرۍ کږې ورځې ئې لېندۍ، او تور بانه ئې لکه تېره غشي او سم قد ئې لکه سرو ، او سپين غاښونه ئې د ځور د ګلې په شانې، او دوانړه شونډې ئې سرې لکه عناب ، او ... او پلار ئې هم شتمن دی .

(مجيد) په تلوار سره ددې سپين سرې ښځې له خولې ځينې خبرې اخيستې وئې ويل:

« مورکۍ ! داسې نجلۍ زما په کار نه ده »

سپين سرې ښځه له ډېر تعجبه په چيغو ګډه شوه ، ولې چه داسې انتظار ئې نه درلود لو چه له (مجيد) ځنې به داسې پيغلې شته منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واوري او اوس ئې چه دا خبره دده له خولې اورېدلې هم ده، بيائې هم يقين ور باندې نه راتلې چه يو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمی ، د داسې يوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې يوه خبره وکړي ...

لږ څه وخت تېر نه و چه د (مجيد) اصرار او وينا و دا ښځه په اصلي مطلب باندې وپوهوله او ورو سته له هغه څخه هغه سپين سرې ښځه د هغې نجلۍ په لټولو کښې ولوېده چه (مجيد) غوښته.

او س نو ښائې چه موږ و ګورو چه د (مجيد) ددې مخ آړولو سبب څه شی و؟!...
(مجيد) به تل فکر کاوه که له يوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه يوازې دده په واده کښې به ډېرې پېسې خرڅيږي بلکه تل به په هغه باندې د دوه ډېر لګتونه کيږي او ويلې به ئې چه په پای کښې به له يوه پلوه زه و نشم کولای چه خپل هغه پورونه چه په ما باندې زما د خواخوږي مور درنخو ري، او د ګور، او کفن په وجه سره پراته دي ادا کړم، او له بل لوري زما د ورور (حميد) په تعليما تو کښې ډېرې د نشتوالي په سبب سره ډېر او معطلي پېښيږي، او د هغه تعليمات ناتمامه پاتې کيږي چه دا دوانړه کارونه ښه نه دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! (مجید) هغو ښته چه په ده باندې تر ډېره وخته پورې د خلقو پوروې، ولې چه دا خبره د ده د بې اعتبارۍ او سپکوالي سبب کېده، او هم ئې په دې خبره باندې اورېنه وه چه وروړکي د تحصیل له سعادت څخه بې ورو ستنه لدې څخه چه خو کلونه ئې زیار او زحمت په ځان باندې اخیستې دې بې نصیبه پاتې شي، او پېدې وخت کښې، د خپل ځان، او د خپل ور ور د خوراك، او پوښاك او د خپل کور د استظاه لپاره مجبور وه چه خپل کورهم ودان کړي . . . نو ځکه ده د ګرد و امورو غیر لدې څخه په بل صورت سر د توانې نه شوی پیدا کولی چه دې په یوه عاجزه کورنۍ کښې ورننوزي او له هغې ... وه ښائسته، او پیمځي، او تعلیمبافته نجلۍ ځان ته واده کړي .

... ئې کار سم شو . او هغې بو ډې د ده ته د ده په زړه پورې یوه نجلۍ پیدا کړه او دوه دری هفتې نه وې تېرې شوې چه ګرد و کارو د ده په زړه پورې صورت ونیو لواوېه دې کچنې کورنۍ باندې چه عبارت واله دوه ښځو او ورونو څخه یوه بلبله ښائسته او ګلالۍ او تعلیمبافته نجلۍ هم ورېه سوه چه د هغې ساری په هغې سیمه کښې لږ پیدا کېده او . . او دا کور چه تر اوسه پورې د یوه قبرستان په منزله تپ او تیاره ښکاریده، اوس د ګلستان په شانې ښائسته شوی او یو نوی رنګ او رونق ئې پیدا کړی دی . . .

یعنې (مجید) واده وکولو او متاهل شو . او خپله ښځه ئې کورته راوستله .
او د دوی په ژوندون کښې نوی یوه دوره شروع شوله . له سرګردانی او پریشانی څخه ګرد خلاص شول دښې له مخې به (چې له پخوا څخه چه ډېر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم فقط د خوب په وخت کښې به و) رراوډېر په وختي کورته راتلو . او درخصتی او د تعطیل په ورځو کښې به هم له صباحني تر بیګاپورې په کور کښې ناست و . که ریښتیا ووایو شي ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندې وپوهېدلو چه له خپلې پیمځې ښځې سره ئې چه نوم ئې (حبیبه) و ، ناسته او ولاړه او خبرې او اترې کولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷

څلورم ټوک

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل اوتعلیم په کاروکښې بخت او مصروف و، مګر د (حبیبې) راتګ دهغه په ژوندون کښې هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خـاوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیږدی اولاس ئی ورسیږی هلته سعادت اوآرامی او هوسائی پیدا اودژوندون خوند څرګندیږی ! . . .

(حمید) دخپلی موردمړه کیدوڅخه راپسی دآرامی اودهوسائی مخ نه ودلیدلی . ولی همداچه (حبیبه) ددوی په کورکښې ننوته دده هم له بدبختی اورنځ او تکلیف څخه نجات پیاموند .

که رښتیا وو یل شی ګو یاچه دادواړه ورونه سره دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ورګډ شوی دی . اوخپله هغه پخوانی بدبختی اوسرګردانی ئی بالکل له خاطره هېرکړیده . . .

مګر دی سره به څوک څه وکړی شی چه روزګارهیڅ یوشی یخپل حال باندی په قرار نه پریږدی ، اوخوشبختی او بدبختی دواړه لکه ژمی اوودی او پسرلی اوخزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښې څرګندیږی اوهرشی اوهرڅیز زر ترزره دتغیرارتبدیل په معرض کښې واقع کیږی . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرځیدلی دي . اودوی ډېره ډېره خوشحالی اوهوسائی سره شپی اوورځی تېره وی .

دورځی له خوا (مجید) خپلی نوکری ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندی نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو باندی لګیا کیږی . . .

د ییګا لـه اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی اوپه مجرد د ننوتلو په کور کښی د هغی دانتظام او ښائست ځنی خوشحا لیږ ی اوبیا دری واړه سره یوځای دغه چای په څکلو باندی (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښی ئی اوبه تیاری کړی وی اوسمدلاسه دمیزی) مشغولیږی اووروسته له اداء کولو دمانبام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی د ډوډی په خوړلو باندی پیل کوی . اوپوله بله سره په عین خوراک کښ خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن نموځ اداء کوی او وروسته له هغه په (حمید) له خپل وروراو ورینداری سره خدای پاماني کړی خپلی بلی خونی ته تلو اوهلته بهٔ ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه اودرسونه ضبطول ، اوبیا به ویده کېدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .

نو له همدی جهته وچه دوی دری واړه و پوبه ډېره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران کاوه . اوپوله بل ځنی بیحده او بی اندازی خوشحال اوخوښ وو . اوداورځی اوشپی به ئی په ډېره هوسائی اوآرامی سره تېره ولی .

(مجید) له خپلی ښځی سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه . اوله خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډېر احترام اومحبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کتلو او دده داوامر اوداشارو په ځای راوړلوکښ به ګی زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به دخپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقریبا دعبادت منزلی ته دیره نژدی وه .

ولی چه (مجید) نه یوازی د ده بنیاغلی مشر ورور و ، بلکه د شفقت او د مرحمت له لوری ده ته د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر ورور دوه غبرګی تعظیم اوتکریم کاوه اود خپل د ورور له خاطره به ګی د خپلی ورینداری هم دیر عزت او احترام کاوه او د دی د ګردو خدمتونو اواوامرو په ځای راوړلوکښ به ګی هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده وریندارى به هم ده ته په ډرنه سترګه کتل ، اوهغه لازمه خدمتونه چه بنیاغلی یوه ګرانه وریندارئ ګی خپل لیورته وکړی دهغه به ګی په دیراخلاص اومحبت سره په ځای راوړل .

لنډه داچه هغو دری واړو به یو له بله داسی مینه ، اومحبت سره کاوه چه له وراځخه د یو وجود په منزله په نظرراتلل ، اوهرڅاچه د دوی داګرمجوشی ، اوګډلون ، او لورینه لید له ، نو دا به ګی په خیال کښ راوړلو ، چه دادری سره په دری بدنوکښ یوه ساه او یوروح لری .

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدی کیدو . نو (حمید) به د ورځی له مخی په کورکښ پاتی کیده ، او خپل سبقونه به ګی تکرار ، او ګرداڼول . ترڅوچه خپل ځان د طب امتحان ورکولوته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کارودپه سررسولوڅخه وروسته د ورګاری په وخت کښ یوه نیمه شیبه د ده خونی ته ورتلله ددی خوا ، اودهغی خوا خبری به ګی کولی . او څنی څنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندېده ، او خوار (حمید) به ئې له کاره ایسته . کله به ئې د ده په کتابو کښې لاس وهلو او د هغو پاڼې به ئې دی خوا هغې خوا آړه ولې ، او څکسو نو ته به حیر کېده کله به ئې هغه قسمی اسبابو ته چه هیڅ د ضرورت پوره کولو لپاره موجود وه ، ورځېنی پټول پاڼی ورځېنی تښتول .

یسی منده وهلی ، او خپل اسباب به ئې بیرته ورځینی اخیستو ، او بیا به پخپل کار باندی مصروفېده . مګر (حبیبه) به بیاورتله ، او په همغو اوبو به ئې لاس پوری کاوه ، او د (حمید) له پخسو لو ځینی به ئې لاس نه آخیستلو .

د پر ځلی به د اسی هم پېښېده چه (حمید) به د دی د تو قو د لاسه په قهر کیده مګر د ده دی قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندی نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالېده ، او د ده ګنځاو ، او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندېده ، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل ، لنډه دا چه ددی خوانی پیمخی ښځی به سر ه له عصبانیت ، او خپه کیدلو د (حمید) همغسی سپین ستر ګیا کوله

ځکه چه د ځوانی ښځی روح کټ مټ لکه یو زړه وړونکی ښائسته بورا غوندی دی ، او همغسی چه بورا ځان په راز راز ګلانو باندی مښی ، او له یو ځنی پا څیدلی ، په بل باندی کینی همدا شانی ځوانی ښځی هم که څه قید ، او بست و رباندی نه وی او پخپل سر آزاده وی همدا رنګی کار و نه به کوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شاؤخوا کښې د بورا په شان ګرځېده، او د (حمید) د معاشرت، او له ناستې ولاړې څخه به زیاته محظوظه، او خوشحالېده، او همیشه به ئې زیار ویستلو چه د (حمید) سترګې ځانته وراړوي.

همدا چه (حبیبې) به لیدلو چه (حمید) د کتابو په مطالعه کښې ډوب دی او په خپلو سبقونو کښې مشغولتیا لري، نو له حده زیاته به خپه کېده، او ددې په کلمو کښې به چاړه ګرځېده، او داسې ئې په زړه کښې سنجوله چه پاڅېږي، او د (حمید) ګرد کتابونه او اسبابونه په یوه تناره کښې واچوي، او وئې سوزي چه دی ولې دې ته نه ګوري او دې سره خبرې نه کوي چه تل خپلو کتابو ته ګوري، او په هغه لیک، او لوستو باندې مشغول دی.

په رښتیا سره ښې او پیمخې ښځې ګردې همداسې عادت لري چه غواړي نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وي، ایسته وغورځوي، او هیڅ ورته و نه ګوري، او فقط همدې ته ګوري، او تل دوی سره ښائې چه مشغولتیا ولري.

(حبیبه) هم په همدې عمومي حس کښې اخته وه. دور ځې څو ځلې د (حمید) خونې ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ایسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصد ته ورسېږي.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قرارۍ، او د لاسا سره له خپل ځانه لرې کړي هم نه کېده، او که خپه کېده هم څه فائده ورځنې نه مرتبېده، او که په قهرېده هم په هغې پیمخې ښځې باندې دده قهر کوم اثر نه اچاوه.

دهمدې جهته دی چه اروپائیان وائی: (ښځې د نارینو په نسبت لکه سیوری داډول دی، که نارینه له ښځې څخه وتښتی نو هغه هم له ده سره روانه وی، او نه تری جلا کیږی).

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی، او بی اعتنائی ته کتل، ډیر خپلی سپین سترګی کښی به ئی لا زیاتوب کاوه، او دوره ځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره دده په خوا کښی په همدی لوبو او ټوکو سره تیرول.

دا هم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه ځانګړې دبی وفائی او د خیانت نیه د خپل دمیړه (حمید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت در لود او په ده باندی ډیره رښتیا او مهربانه وه او په دی اندازه سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له ورا نه زیاده عبادت په منزله ښکاریده. له بل اوری دا هم له هرد حینه ښکاره وه، او هر شی وزته رسیده، او له خپلی ناستی او ملاستی څخه ئی هم څه شکایت نه درلو.

نو بیائی له (حمید) څخه څه غوښتل؟..

(حمید) ددی په نظر کښی داسی خوږ او محبوب و، لکه د دی ورور، او داسی مینه او محبت ئی ور سره کاوه، لکه چه یوه خوا خوږی خور ئی له خپل ورور سره کوی. او دا یو معمولی کار دی. هوښیارانو ویلی دی:

«د دوو ځوانانو زوج، دیوا او بل په نژدیکت کښی د آشنائی تادا وز دی. نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښی زرغون شی، له هغه څخه د دوستی داسی نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی، بنائی چه داد دوستی نهال یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسی. او ممکنه ده چه په هغه به ومینیو ورځو کښې له بې پروائی اوتندی ځنې وچ شی، او ډیر ذاسی هم پیښیږی، چه ددنیا حوادث هغه له ستی ښځه وباسی دا دژوندن یوه یانه ده چه هیڅوك دهغې له دقائقو ښځه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول ښې یو بل سره آشنایان و. مګر اوس ددوی آشنائی د دوستی تر مرتبې پوری رسیدلې ده. او داهم یو معمولی شی دی اوچندانی په خپلوی کښې مهم نه ګڼل کیږی.

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کورکښې سبق ویل وچه له باندی ښځه یو غږ د ده غوږ وته ورسیدو. چه غوږئې ونیولو وائې وریدلو چه ورو ئې (محبـد) له خپلې ښځې سره په زغرده سره سختې خبرې کوی اوپه یوه کورنی موضوع کښې هغې ته سرزنښت ورکوی.

داموضوع کومه اویه خبره نه ود. یوه معمولی خبره وه چه ښځه اومیړه یه هغه کښې سره ښټی و. دا رازی لنډی جګړ ی هرکله دښځنو اودمیړ منو په منځ کښې پیښیږی.

په ربښتیا سره دارازی جګړې کټ مټ دهغې مالګی یا ترشی په منزله دی چه په کټو کښې ئې اچوی یائې د کوندری په خوا کښې ایږدی ترڅو چه ذائقې ته ئې تغیر ورکړی او اشتهائې زیاته کاندی.

ولې چه یو رازی ژوندون اګر که په هوسائې او عاشقی سره هم تیریږی سړی ژوبله وی. صاف او شفاف آسمان اګر که ښه ښکاری، مګر که ډیر وخت همغسې پاتې شی، دخپګان سبب ګرزی. دښځتن اودمیړمنې په ژوندون کښې مختصری جګړې داسې دی لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان او لمر او دستوریو مخ پټوی، او وروسته له هغه ځنې دلمر او سپوږمی اوستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلا ندی شعلی په تاك شنه او ر و ښا نه آ سما ن کښی دیری ښی ښکاریږی ، او زړونوته سروراوسترګوته نوربښی ، همدا رازی دوستی اومحبت هم وروسته له کمکی جګړ وڅخه لاتو دیزی اوزیات خوږیږی .

خیر له دی برخی څخه تیر یږ و :

د (حمید) تر ډیرو ورځو پوری غوږ و نه بریدل او د دوی طبیعتوا و خو یو ته به متوجه ومګر د خپل وروراو وریندار ی په منځ کښی ئی پرته له مینی او محبت او خوږ و وینا ؤ څخه بل هیڅ شی نه آوریده . مګر دا ا ا ځلی دی چه د دوی په منځ کښی جګړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته د ر ګر ده . ری .

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و او ریده چه پله پسی دده ور ور ه‌ضغی ته ور کو لو . نو یو عجیب ا حسا س او ز ړ ه خو ږ ی دد ته د (حبیبی) په نسبت سره پیدا شو .

یو ناڅاپه به دده په زړه کښی دا خبره تیره شوه چه لـه خپله کوره و تلی زرتر زره دی جګړی ته خاتمه ورکړی . . . نو له خپله ځایه پاڅیدلو . . . . بیا بیرته یخپل ځای کیناستلو . . . او فـکر ئی کو لو . . .

یخوامووویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم اوتـکریم کا وه اودده په زړه کښی ډ یر خوږ وه . نواوس به و ګورو چه په د ی شیبه کښی د ی د خپلی خو نی په ګوښه کښی یوالحی ناست دی په څه فکر وکښی ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښی یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه یخپله دی به هم له دی احساسه تراو سه پوری خبر نه و . ا و که کله کله به ئی دهغی نښی هم یخپل وجود کښی لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهو لو ا و د هغی په مخ کښی به ئی پرده ا چوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیدو ! یا ګی نه غوښته چه ور باندی و یو هیږ ی ! یا ګی نشو ای کولای چه پری و پوهیږی !.

دا مهم او یې احساس چه مونږ هم تر اوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق اود اضطراب څخه یوه مخلوطه وه.

دعشق اوداضطراب په معنی باندی پدی ځای کښی ونه پوهیدو ؟

عشق دخیل دهغه مشرورور په نسبت چه پد د باندی ګی دیرحقونه لرلو اودده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای واودده دژوندون ګرد لوازم اوضروریات ګی برابرولو.

او یو داسی ورورګی و چه له خیلی ګټی سره ګی دده د سعادت، اود هوسائی ګرد لوازم مهیا کړی و نوځرنګه به ونی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ، او مینه نه لری ؟ . . .

دابرخه تر یوحده پوری دیره ښه ښکاره ، او ر وښانه شواه . نود اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ټکی همدادی چه تر اوسه نه (حمید) ته څرګند شوی دی ، اونه مونږ وربا ندی پوهیږو ! . . .

(حمید) لـه خوورځی راهیسی یخوا په دی موضوع کښی ځیر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نړی احساس هم لری .

په اوله ورځ کښی چه دی خبری ته ګی فهم وشو، نو به ځان ورېږدیده، او ډیر زیات پریشان شو.

دوهمه ورځ کښی ګی د خو را خپګان ،او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه څخه خوا ځنځیر کړ لو ، او د خونی په یوه ګوښه کښی کښناستلو ، اوډیر زیات ني وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

سره لاسه پاڅېدلې په قهر، او کنځلو سره ئې هغه له خپله کوره وايستله ، او ورځې پسې خپل ځان پسې تخنخير کړلو .

څلورمه ورځ ګېډې له کوره ووت ، او ترتيبر ماښام پورې بېرته خپل ځای ته را نه غی .

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ پاتې وی او غږ بداو ، او په بستر کښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبيبه) د ده له خواخښه نه اری کېدله، اوتل به ئې د مرض د کيفيت پوښتنه تری کوله ، اوراز راز دواوی به ئې ورته را وړلې، اودده په خوله کښې به ئې په زور ور تويولې .

شپږمه ورځ د (حميد) په خيال کښې داخبره ټينګه شوه چه د ې پخپل ځان با ندې غالب شوی دی ، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده ، مګر لږ څه شبه ور وسته پيا پرېشانی غالبه ور باندی وکړله .

په دغه ورځ ييا دده دوروره اود وريندار ي په منځ کښې څه جګړه پيښه سوه ، ودی چه ددی سکړی په وخت کښې دخپلی خونی په کنج کښې ناست و په پوږور فکر کښې پريوتلی ، او وروسته له هغه ئې رغوښتلو چه د باندی ووزی دخپل ورور په مقابل کښې د(حبيبی)طرفداری ، اوحمايت وکوی. په دی خيال کښې ئې پوخو پلونه هم دوره په اوری واخيستل ، مګر وجود ئې ناڅا په وريږ ديده ، او د ريږديدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو .

دده په زړه کښې داخبره تيره شوه چه هر کله دده دورور (حبيبی) غوندی پوی ښځکی او پيمخی ښځی سره هره ورځ جنګ وی ، نودی ښه سړی نه دی ، په همدی واسطه دده په زړه کښې د (مجيد) په نسبت لږ څه تنفر هم پيدا شو .

دابد ، اوشوم احساس لمړی ځلی دی چه د(حميد) په زړه کښې دخپل وروور په نسبت وګرزيد و مګر دخوښی ځای دی چه دابد احساس زر دهغه له زړه څخه ووت ، او ښالی چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي. مګر هغه اثر دومره لږ، او ناچيزه و چه له هغه څخنې هيڅ ويره او انديښنه نه کيده.

بهر تقدير سره د (حميد) دا خيال وکړلو چه بايده دي له کوره ووځي که د (حبيبې) مرسته ونه کوي نو د خپل ورور مرسته خو به وکړي.

چه څه نګه دا خيال دده په زړه کښې تير شو، زړه ئې په غږ ځنګک شو، او په ټول بدن کښې ئې د ګوزڼ وهلې په شانې ريږدل پيدا شو، لنډه دا چه (حميد) له ډير فکر وهلو، او دريدلو څخه آخر په تنګ شو، او له کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسيدلې وه.

دده ورور له کوره بهر و وت، او (حبيبه) له ژړا څخه خوشحوشحاله دده په خونه کښې ننوته.

هغه (حبيبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره وزځ د (حميد) په خونه کښې په خندا، او اکاړ و سره ننوتله، او هيڅ ګله به ددې وچولې تريو، او خوله به ګلې پټه نه وه. نن اول ځلې دي چه په ژړا سره ننوتله، او دده دو رور له لاسه ئې پټې کولې، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تو يولې.

(حميد) چه دا وضعيت ته وکتلو ۸ ځايه ځکه، او آسمان وربانډې و څرخيدلو، او بې اختيار ره له خپل ځای څخه پا څيدلې، ددې په دلاسا کولو بانډې ئې پيل وکړلو، او سرګې چه دده د چيرکته په بازو بانډې ايښې و پورته کړ او.

په عين همدې وخت کښې دده په وجود کښې يو سخت ريږدل، او ارتعاش پيدا شو، او يو وی مرموزی قوی به دی د (حبيبې) په لوری کش کاوه.

همغه قوه چه له ډيری مودې څخه دده دروح په تپه تياره کښې پټه وه چه اوس ناڅاپه څرګنده شوی ده.

نورئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سرخه گرزول . لکه چه یو سور انکار دده په زړه کښې پل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خپل سرئی ښکته کړی په ریښرد بداءاو اضطراب سره ئی مخې کړاه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښې اویدلی وه .

په همغه حال کښې ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له ده څخه په هغه خوا کش کړلو او حال داو چه دا نه ده پوهیدلی . ځکه چه دهغی په وجود کښې هم د (حمید) له لاس وروړلو څخه همداسې یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښې له خپل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دوانړه هك پك اوحیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

ناچوپیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پوری وزغلیده . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاخیده او ورو ورو په لوری روانه شوله . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده او هیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخولی له خوا څخه تیریدی نو دده د زړه غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دانو ولی زړه؟ اوعلت ئی څه شی و ؟

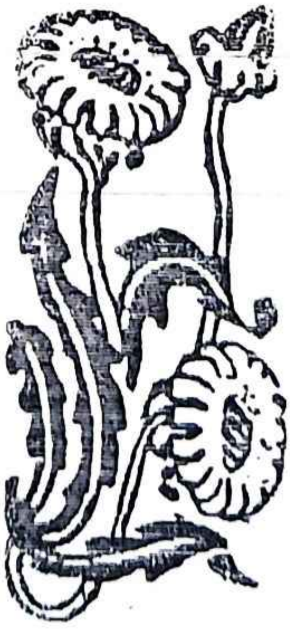

۲۹

وومم ټوک

دشپې له مخې (مجید) له نورو شپو څخه په وخت کور ته ورسیدو . او برابر د خپل وروړ خونې ته ننووت (حبیبه) په خپله خونه کښې په یوه کار باندې بخته وه . د وی دواړو ورونو ترډیره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجید) دهغې جګړې په نسبت ډیر خپه ، او پښیمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبیبه) د خونې خواته ور غلل، ورتړلی و . دژړا غږئې دخونې له منځه آوریدو .

همدا چه (حبیبه) دخپل دمیړه اولیوره په ور تګ باندې وپو هیدله ، په تلوار سره ئې دروازه پرانیسته، اوښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې، او خپل اضطراب، اوپریشانې ئې هم په خوشحالې سره بدله کړه ، او د(مجید) ترڅنګه داسې کیناستله، چه هیڅ یوشې ددوی په منځ کښې نه وی پیښ شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنې کورنې په ګډه سره ډوډې وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، اونمونځ ئې اداکړ او، او ښې ښې خبرې، اومجلسونه ئې سره وکول .مګر دتیارې یو پټ عامل ددوی په منځ کښې دانبې ورځې، اوشپې ترتهدیدلاندې نیولې وې .

اصلي خبره مو پرېښوده ، او په بله خوالاړو:

وه ولیکل چه (مجید) په خپل هغه کار چه (حبیبه)غوندې یوې ښکلې تابعدارې باوفا ښځې سره ئې جنګ کړ ی و ، سخت پښیما نه و ، او له همدې جهته ئې (حبیبه) ته ډیره دلاسا ئې ورکړله، اوعذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دې سببه (حبیبه) هم له زړه دده سره پخلا شوه ، او(مجید) ددې خپلې بدخوئې دجبران دپاره یوه جوړه ډیر اعلې بوټان (حبیبه)ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوتانو له پښو کولو څخه وروسته (حبیبه) په دی اندازی سره خوشحاله شوه، چه گڼه هیڅ ګلی نه وژړلی، او هیڅکله نه وه خپه شوی اوس راشه چه وگورو چه په دی ورځو کښی په (حمید) باندی څه تیریږی؟

(حمید) خوار له هغی ورځی څخه راهیسی یو نوی شی په خیال وجود کښی لیده، او یو بل زور احساس دده په زړه کښی د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دی دهغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) دنژدی کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ د آوریدلو په ساعت کښی، او د (حبیبه) په خیال کښی راتلو ځنی، بی اندازی نشاط، او محظوظیت، او خوشحالی ورته پیښیږی، او لدی شیانو ځنی دده په زړه کښی غورځنګ، او په روح کښی ئی د آلوتلو علامی پیدا کیږی.

هر کله چه هغه له دی څخه زیات بل شی په خیال وجود کښی نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړی؟ نوچوپ به و.

ورو ورو داسکوت، او چوپتیا ئی په حیرت، او حیرانتیا باندی بدله شوه.

وروسته له هغه به ډیری ورځی د خپلی خونی په یوه کنج کښی گوښی ناست و، او تری تری به ئی یو لوری، او بل لوری ته کتل.

پلرومیندو ورځو کښی به (حمید) له دی خپل حالت ځنی په تعجب کښی وه، او ترا به ئی ورځنی خوږاه. ولی په تدریج سره ئی داترا خوږل، او تعجب هم ورک شو، او هر چیری به لکه یو بت غوندی وچ کلک ناست، او تیه تیه به ئی یو خوا ته کتل.

اخوه داچه په دی روحی بحران باندی یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، دده دروحی بحران دوره تمامه شوه، او هغه یت اور چه په زړه کښی شعله ئی اوخته شوی وه دمیدو زیاتیدو، او تودښت ئی ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی ، او په داسی یوه تیه تیاره کښ پروت دی چه « پاڅئی تری ورك دی » او یاد ښتانه دمتل سره برابر داسی یوځای کښ ولاړ دی چه « دی خوانه ئی ګړنګ او هغی خوانه ئی پړانګ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دواکوی برسیره په دی چه د دنیا شرمندګی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته ښښیدونکی دی ګویا دی له خپل مهربان ، او ښاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر ، او تصور پسی بالکل ونه ګرزی په زړه کښ ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لګیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی ګوتی کاردی ، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصال دی ، اوبس .

کوم وخت به چه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، او دپالنی ، او دمهربانی مراتب پخپال زړه کښ ګرزول ، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به وربانډی ګرده تاویده ، او خرخیده ، او ویښتان به ئی زیګه شول اوجګ جګ به دریدل ، اومصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشرورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرځله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت ، اوحسن ، اوکرشمی ، او دهغی عشق ، اومحبت په تصور کښ ورتلو ، نولیده به ئی چه له دی ځنی همر غیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترګو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی رابانډی اورولی ، اوخه سخت تندردی را بانډی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ ، او خاطر سره یازما زړه د (حبیبه) له عشق ، او مینی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه خلاص کړی، یازما سأه را ښځه واخلی، او بې‌شرموی مه شرموی، او دنباغلی (مجید خان) په مقابل کښی می خیانت کارده، او متجاوز مه گرزوی .

سره له داسی راز نارو اوسورو د (حبیبه) محبت، او عشق ده باندی لا زیاتیده، او د هغی د مینی لمبه دده په گرد وجود کښی بلیده، او تل به ئی ستر گی دوره په لوری ختلی وی چه دیوی حوا، او بلی خوا تیریده و په وخت کښی ئی تل وینی، او غوږ به به ئی د دی دغیږ داوریدو دپاره نیولی و، او خپلی سوگمی به ئی رانیکودلی چه ممکنه ده دهغی خوشبوئی ئی تر سوگمو شی، او ډیر خلی به دی په (حبیبه) پسی همغسی زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په ده پسی تلله او راتلله، او خوا د نخواد به ئی کومه موضوع پیدا کړی هغی سره به ئی خبری او توفی کولی .

او په عین هغه حال کښی چه ده حرکات به له حبرو، او کسلوځه متجاوز کیدو ته نږدی کیدل، زر تر زره به ئی د(مجید) خبره په مخ کښی د ... او له لاس و پراوخلی به لری کیدل او د ورور ولی وظیفی به د ده په زړه ورته ویل ... ی (حمید) داچې خیالونه چه د دا او عقبی دخرابوی، او تازما خوا خوږی ورور یم کښی شرموی، له سر ښځه وباسه ! ز ما دحرم په نسبت. چه تاسره می ډیری نبی گینی کړیدی، تل امین، او وفادار اوسه .

که رښتیا اوری ! (حمید) هم همداسی غوښته، او همدا به ئی تل په زړه کښی و. مگر خوارځه وکړی، چه دده دزړه اختیار دده په لاس کښی نه وو. دده عنان، او واک د بل چا په لاس کښی و او بلا اراده په دا خطر ناکه کسنده کښی (چه پای ئی معلوم نه وه) لویده .

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږی، او په دا بی سر او سامان چول او بیابان کښی نه ځی، مگر بل یو لوی قوه چه عشق ئی بولی دی به ئی د شاله اوری تیل واهه، چه هله ! زر که لا ړشه ! در یږه مه !

اتم ټوک

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. هغې هم له دې غم انګیزه عاطفې څخه (چه د «عشق» په نامه سره یادیږي) څه برخه لرله، مګر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او دمیره امانت، او دمیرمنې توب وفاداري، ددې په مخ کښې یو لوی دیوال او دټینګ سد په شانې ولاړو، او د خپل زړه خبرې ئې نشوې ښکاره کولای. نو یخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ایستلو، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مګر داد پښتو دلنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرځولو

پټ مین یم پټ به ژاړم

پټې به اوښکې ګریوانه ته تویومه

د (حمید) خونې ته به اوس ډیره لږ ورتله، مګر تل به ئې خپلې کړکۍ څخه، د ده خونې ته کتل، او د ده ګرد حرکات او سکنات به ئې لکه یو ماهر عکاس د غور په سترګو سره لیدل، او د هغو عکاس به ئې یخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو څخه استفاده وکوي.

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه ویوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خونې څخه بهرته لاړه شي، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاځیږي.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لویدلې وه، له یوه اوري «عشق» او له بل اوري «وظیفه» ددې په زړه کښې سره په جنګ و، او هر یو به خپل قوت او قدرت ښندلو تر څو چه بري مونده کاندې او (حبیبه) هغې خواته ورکش کړي. داخواره کې په دې منځ کښې سرګردانه او حیرانه پاتې وه، او هیڅ نه پوهیده چه خپل لیونی ژوندګی سره څه وکړي؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانګړاوئی دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نیولې منتظره به ناسته وه، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځي. هم‌دا چه (حمید) به ننووت (حبیبه) به دغه له مخ ځنې تښتیدله په کور کښې به پټیده او هلته به ئې سر په دواړو لاسو کښې نیولی زار زار به ئې ژړل.

دشپې له خوا به چه دوی ګرد دډوډۍ او چای لپاره سره ټولیدل (حبیبه) به په ډیر مشکل سره خپل ځان اداره کاوه، او تر خپل واك لاندې به ئې ساته او په هره وسیله سره چه کېده ځان به ئې آرام ښکاراوه. د(حمید) حال هم دګډلون په وخت کښې کټ مټ د(حبیبه) په شان و.

(مجید) له یوې میاشتې څخه په دېخوا تل ګوري چه دښځې رنګ ئې ورځ په ورځ تغیر مومي او مخ ئې تك زېړ او ښتی دی او هم‌داسې ئې دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږي مګر په سر باندې ئې نه پوهیدلو چه (حمید) باندې څه شوی دی؟ چه ورځ په ورځ رنګ ئې زېړیږي او ضعف او نقاهت ئې آخري درجې ته رسیدلی دی؟ او همداسې حیران و؟ چه (حبیبه) ولې غمجنه ښکاري؟ او دمخ ګل ئې مړاوی ښکاري؟ او تل ئې دځوانۍ په بهار کښې دخزان اثر ښکاریږي؟..

په رښتیا سره داسې لکه لمر غوندې ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دې ورستیو څو هفتو کښې ډېره غمجنه او پریشانه ده او هم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږي.

(مجید) چه خپل ورور سره ډېره مینه لرله او هم ئې ښځه ور باندې ډېره ګرانه وه ددې حال او تغیراتو له لیدلو ځنې ډېر حیران او پریشان و. دده په خیال کښې داسې راتله چه د(حمید) دپریشانۍ سبب خو به هم‌داوي چه امتحان ئې نژدې دی، او ددې دغه له نتیجې څخه ویریږي. مګر د (حبیبه) دخپګان په علت باندې هیڅ نه پوهیده، او په تعجب کښې پروت و، او هر څو مره ئې چه په دې موضوع کښې فکر واهه په درك باندې ئې نه پوهیده - د څو ورځو له فکرو هلو ځنې وروسته دائې په چرت کښې راغله چه ښائي (حبیبه) به د کور له ډېر و کېناستلو څخه په تنګ شوې وي؟.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) پهماغز وکښی فوت ونیولو ولی چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه)
دپریشانی لپاره دده په زړه کښی نه ورتلو اویه عین حال کښی دی خبری ته ئی ډیره تلوسه وه چه
هر و مرو شانی د (حبیبه) د دی د رد تشخیص په نبه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدگمانی طوفان دچاروح یخپلو
منگلو کښی ونیسی ، له هر لوری پریشانه فکرونه پههغه باندی یرغل کوی
اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت
سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچتی فکر و په سبب سره ، له روحی
پریشانی ځنی خلاصی پیدا کاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلیدی چه انسانی
روح ته هیڅ یو آفت لهتردید اوشكڅخهزیاتضرر رسوونکی نه دی ، اوښائی
چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید ځنی ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښی دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئی
داخبره په زړه کښناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه ، دسل
او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښی شو .

له یوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه
تر بیگاپوری وزگاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائی
پی له کوم محرم څخه پریږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښی داخبره هم تینگه
شوی چه (حمید) بههم دامتحان له لاره ځنی خبه وی ؟ اوشپه او ورځ ئی د خپلو سبقو
په تکرارولو اوگردانولو سره خپل ماغزه گرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیری
مطالعی اودزیار ویستلو پهسبب و رپیښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم گرزیدا
اوتفریح په کارده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره بانده خبر نه و ، او نه پوهېدو چه کشر وروړئ (حمید) له ډېرو ورځو راهیسې له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ویلو څخه بېزار شوی دی ، او دا ضعف ، او ناتوانی او پرېشانی له بل لوری ورته پېښه شوی ده .

خیر ! (مجید) داسې یو قصد ، او اراده وکړله چه له دې په وروسته به د صباځی او بېګاني له مخې (حبیبه) دده له کچنی ورور (حمید) سره ژر څه بهرته دروځي ، او وروسته له دې نه ګردش او تفریحه به دواړه بېرته سره رادرومي .

ګویا (مجید) پخپل خیال کښې په یوه غیښي دوی نبي ویشتلي یعنی غوښتل ئې چه په دې وسیلې سره له یو خوا (حبیبه) له پرېشانی او ګوښې تو به څخه خلاصه کاندي ، او له بل لوري ئې په زړه کښې خیال ور ورته هم (چه په خیاو سبقو کښې له ډېر و زیار ویستلو څخه ناسکال زهن شوی دی) څه تفریح او فهم غلطی ورکړي ، او دا کار دده په نظر ډېر ښه ښکارېده .

یوه شپه به داسې حال کښې چه (حمید) پخپل کوټ کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و یعنی کتاب ئې پخپل مخ کښې پرانیستلی ، او ورته کتل ئې ، مګر فکر ئې لکه یو وحشي مرغه د کتاب له کور یو څخه په تېښته ، او په یو بل عالم کښې الوتلو ، (مجید) ور بانده ننوتلی ورته وئې ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دې ډېر نقصان لري ! وروسته له دې څخه لږ ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښې تللی بیا په خبرو شوی (حمید) ته ئې وویل : زما د سترګو توره ! پاته نن شپه د سینما سیل ته لاړ شه ، چه پام د غلط شي ! "

اګر که (حمید) هیڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مګر دلږ څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل دوه ورور له دې خبرې څخه خوښ شو ، او په زړه کښې ئې دا خبره تېره شوه ، چه دې مشغولتیاته مې تر اوسه پورې پام نه وه شوی ، ولي ز ه به تل پخوا له دېنه چه د (حبیبه) د مینې لمبې زما په وجود کښې نه وې بلې شوي ، د سبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بخت وم ، اوفقط ځوځلی سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښ سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی ګوندی چه هلته می لږ څه یام غلط شی .

نوزر پاځیده ، او دریشی ئی واغوستله ، او له خپلی خونی ځنی بهر شو . که ګوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی اوځان ئی سنبال کړی ، دانګړیه مخ کښ بهر وتلوته تیاردده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نږدی وچه بیهوش شوی په ځمکه ولویږی ، مګر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیولو ، مګر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غابونه په ئی یو په بل سره لګیدل ، او لینګیو کښ ئی دریږدیدا اثرمعلومیده .

په عین همدی وخت کښ چه (حبیبه ـ او ـ حمید) دواړه په حویلی کښ سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وګرزاوه چه «زو یه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی ګنډی جملی په (حمید) باندی خورا عجیبه تأثیرونه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښ واویدو لکه چه داورغتی غټی سکروټی دده په سر او ځګر کښ اویدلی وی .

بیا ځمکه ور باندی ګرده وڅرخیداه ، او په سرکښ ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنګس ئی خوړلی ، او لویدلی به و .

ناڅاپه دده په زړه کښ داخبره تیره شوه چه ښا ئی زما ورور به ز ما له دی معاشقی ځنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوالی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، او په ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی ورور ته (لکه چه دی) هغسی رنګه څر ګند کاندی ، او د خپلی دیګنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښ قسمونه وخوری ، او ولوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر پخوالدی ښځه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وړاندی شوی له جیبه ګی پوشل ر و پګبز نوټ و پستلی ، اوده ته ئی ورکړاو،اویه یوه معمولی لهجه سره ګی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری ښځه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړګی لادده له عاشقی ځنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - دده‌ورپیښه شوه ، اوهغه داوه چه‌که د ی او (حبیبه) په دی تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را درومی مبادا چه له ده ځنی چپ له شریعت ، او انسانیت ښځه کوم حرکت صا در شی،او ځان دد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل‌چه دخپل وروره نسبت وفادار اوسی او دده حرم ته ترخو ئی چه عقل او فکر په‌سر کښی‌وی ګوتی ورنه‌وړی ، مګرپخپل‌یاغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو ! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اودهوسو اوخواهشو په مقابل کښی کټ مټ دیوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرځی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو ځنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دې سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه پښتنخان باندې ویریده ، چه واك ئې له لاسه ونه وځي ، او دامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهر یل کیښې دی .

همدا و هغه لاس ئې چه دنوټ د ا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئې کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئې ورته وویل : نه ! « زه نه ځم! » .

(مجید) ورته وویل : « نو کالی دولی واغوستل ؟ » .

اگرکه دا سوال ډیره یوه عادي او معمولی خبره وه ، هر کله چه (حمید) خیل لاس او ښنی په دی ځای کښ ورك کړی و ، هرځو مره ئې چه په خپل فکر او ماغزو باندې زور وا چو لو ، چه دخپل دنه تنگ لپاره کوم بهانه اویلمه جوړه کړی و ئې نشوی کولای ، فقط دو مره ئې په زړه کښ تیره شوه ، که په دی موضوع کښ څه ز یاتی خبری وکړی ، نه چه داپه خبره ئې ښکاره ، یانې وروور ور باندی بد گمان شی ناچاره ئې بیا لاس وروزد کړی نوټ ئې ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انگړه ځنی ووت.

(مجید) د کوځې تر آ خره پوری له دوی سره لاړ . او هلته ئې په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خیل ورورته وویل : « په داسې یوه لاره تر سینما پوری لاړ شی چه په هغی لاری کښ د خلقو بیړ او باړ کم وی ، او تاسو په هوسائي سره لاړ شی او راشی او د تنگ په وخت کښ د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دې خوارانه پوهیده چه هغه پښتیل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یانې اوردباروډو تر خوا ولگولو !! اوړ نده شوی تیشه ئې پښیله پښه ووهله !!!

څه به وکړی شی د دنیا قانون همداسې چلیږی ، او سړی دداسې کار و په فلسفه باندی نه پوهیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخلقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر ځنی شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پیغورونه ورکوی مگر په دی باندی نه پوهیږی چه تر دخطر او مه انسانان خپلو ځانونه پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه تر ځان ته پیښیږی د هغه غفلت او د بی پروائی نتیجه گڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوخو او بازار ونه تیریدل، او په تونوکی ړانه کښی په چو په چو پتیا سره روان وه، او یوه هم له دوی څخه شونه وه چه له څوځینو هرکله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډیر از دحام و تیریدل، نو دواړه سره ږدی شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نژدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند څخه روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب و له عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر څخه، (حمید) ته ئی دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی چه کتل د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.

د دنیا رسوائی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به، خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که به لږ په دې بده مسئله کښې تحیر کېده . نو له حده زیاته اندېښنه او خورا ډېره وېره به ور ته پیښېده .

دا اګر د مختلفه احساسات سره غونډه شوي ، په ده باندې یو عجیبه حالت طاري شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئې فرق نه کېده لو . لکه مست شو یو او بیخوده انو غونډې په لاره تلو . خپل واك ئې په لاس کښې نه و خو ځلي ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړه لو یو ځلي نژدې و چه سخت په ځمکه باندې ولګېږي سر ، یانې اورمېږ مات . شي بل ځلي ئې بیا یو سخت کنګس وخوړلو مګر آفرین دوې په (حبیبه) باندې چه مېړانه ئې وکوله ، اوږ رئې له لاسه ونیو لو او وېرې ئې نه ښو دلوچه ولو ېږي ... او که چېرې په هغه سړك باندې چه ګرد په ډبرو او پلنو پلنو تېزو باندې فرش شوی و ، لو ېدلی وی ، مړ به و .

د دې حالت له کتلو څخه ګردو تلو نکو ، دې مېړ نی ښځې ته تحسین او آفرین وو یلو او دې سړی سره ټو لو کسانو همدر دی کو له ، او ویل به ئې چه خدای د دې ښځې ته خېر او برکت ور کړی چه دا سړی ئې له مرګه ځنی خلاص کړ لو .

وروسته له دې څخه چه د (حبیبه) پاسته لاسونه دده په وجود باندې ولګېدل ، او هغه له نژدې څخه ددې په بوی باندې متحسس شو ، نو ژر څه په خود شو ، مګر دده په ګردو اعضا ، او پلو باند ی داسې یوې برقی شرار ی نفوذ ، او جریا ن لرلو چه له خو شحالی او نشاطه ځنې روغ شوی وه ، په بله ژبه دده په وجود کښې دارازې وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نرۍ وږمې له تېرېدو څخه د یو لوی تالاب په مخ کښې له اوبو ځنې کمکی کمکی ځپې پیدا کېږي .

اوس نو بیا د ټینګېدا قوه دده په وجود کښې نه وه پاتې ، او واك ئې بیا له لاسه وتلی و . ولی چه بیانې پخپل زړه کښې هغه دده یو له بله مختلف احساس لېداوچه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومینې ، او وفاداري ، او وظیفې ښځه ، اولږ څه شیبه تېره نه وه ، چه بیاهغه دواړه احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، اودهغه په وجود باندې بیاهغې د مغلوبیت یوه منظره ښکاره شوه ، اوبیاڅې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهېدو چه دده په ماغزو باندې څه تندر ولوېدو ، چه دې هیڅ نه پوهېږي ، چه څه وکړي ، او په کومه لار شي .

دې خوار په دې حالت کښې لکه هغه ناز که بوټه یانښکې وچ ـوا ښه ، چه دسختې تندې سېلې د جریان په مقابل کښې پر یوتلې وي ، واقع شوی و ، اوبې واکه قد مو نه به ګې آ خېستل او (حبیبه) سره لکه یوبیهوش شوی سړی ښنګ په ښنګ تلو ، او دتلو ښکو به ډله کښې به ئې ډېر ځلې له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دې ښځه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او تټر ، اوشاپه ځینی شیانو باندې لګېدل او خوږېدل به ، او بل لاس ئې کلك د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پرېښوده چه ولوېږي ، نور په بل شي باندې هیڅ نه پوهېده .

(حمید) په دې وخت کښې په یو مرموز ، اومجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، اوخیال ئې ډېر زیات خراب شوی دی . دمحاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، اوپو هنه ترې هېره شوې ده . دماضي ، او دحال ، او دمستقبل خبرې ټولې دده په ماغزوکښې سره غونډې شوي دهغه په مخیله کښې ئې یوعجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، اوبر باندې هیڅ نه پوهېږي ، اوورد ، اولودن ترې ورك دی . فقط په دې تېه تیاره کښې ئې کله کله دخپلې دمور (فاطمې) اودخپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څېره لېد له اوپه تېره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښېدو چه په هغه باندې درنا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږمۍ ښځه چا پېر دنور ښېول لیده شي) اوید لی وی .

(حمید) په داروحي شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندې هیڅ نه پوهېدو ، تردې چه په دې باندې هم نه و خبر چه دی ولې ئن شپه له کوره

وتلی دی ؟ اودا ډیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره ښنګ په ښنګ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د ښرك په ار ته کښ چه هلته د خلقو بیړ و باړ لږ وه او رڼا ډیره لویده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ګی کاندی، نو وروسته له ډیره نیواو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ییډ ار کړه چه چیری ونه لویږي ، اوکوم ځای د بیاخوږ نشی او که د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیرشوی بیرته کورته لاړشو » .

سبحان الله ! ددی خبری یوعجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یوهنه له خوبه ځنی ویښه شوله، او په ړنوسترګو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر ښنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د ورور ځیره هم د ده په مخ کښ ودریده ، او زړئی بیا له حیا، او وفا، او د امانت له سببه سترګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترګی په سترګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یومسلمان، اوباحیا، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډنډ کښ د عشق او مینی له لاسه لویدلی و، نوځکه چه لږ څه پخو دکیده د خجالت ، او دشرمندګی احساس ئی په وجود کښ له ورانبکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښ جنګ او شخړه سره اړله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د ورورولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستوونکی په دی موضوع باندی په ښه ډ ول و پوهیږی ، نو دلته یوتشبیه یا یو مثال راوړو ، اوهغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجود څخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګویا چه دادواړه کسان ، دمیډم پر له پسی د ده په زړه کښ ښکار یدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) ځیره به ده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، او خپل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، او له ده څخه ئی د وفاداری او د امانت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره یې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

اوپه دې وخت کښې به (حمید) د هغه تږي په شان وه چه په سخته ګرمۍ کښې د یو خوړ رایغو اوبو د کاریز د ویالې په غاړه ولاړ وي، او غواړي چه له هغو اوبو ځنې لږڅه و څکي او خپله تنده پرې ماته کړي. همدا چه او بوته لاس وړاندې کړي سمد لاسه یو سړی راشي او پرې یې نږدي چه اوبه وڅکي، یعني په مجرد د دې چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتې ور وړاندې کړي، فی الحال ده د ورور مخ ور په یادېده.

بالآخره (حمید) مغلوب شه، او وظیفې د مینې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د ځلمي توب احساساتو ګرد نور شیان له منځه ورك کړل.

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالو باندې مشغول دی، او لکه هغه کسان چه د تبې په حالت کښې پرته‌پرته وېل کوي، دی هم په چتی چتی فکرو کښې پروت و، او هره ګړی به هر هرشی د ده په زړه کښې ګرزېدل، او د لاسه یې نه وه پوره چه دا فضول خیالات له خپل ځانه لرې کړي.

په همدې خیالو او اندېښنو کښې ډوب د سینما دروازې ته ورسېدل، او (حمید) د (حبیبه) په تو مبل او اشاره سره یا له خپل چرت ځنې وتلی او زر یې د سینما د اولې درجې د دوه ټکټو نه آخستې او دواړه سره لاس په لاس د سینما په خونه ورننوتل.

نهم ټوك

(حبیبه) موهیره کړه ، راځی اوس وګورو چه هغه څه حال لری ؟ ..

(حبیبه) هم د(حمید) په شانی یوه عجیبه کشمکش اخته وه .

مګر ښځی داسی یو خاصیت لری چه د خپلو احساساتو په پټولو کښی له نارینوؤ څخه ډیری ښی دی ، او په دی کار کښی یوه خاصه ملکه لری . د ښځی ضمیر د سمندر بی پایانه سیند غوندی دی چه ډیر طوفانونه، او موجونه په خپلو ژورو ځایو کښی ساتی او په مخ ئی هیڅ یو اثر هم نه ښکاریږی په میاشتو او کلونو کښی رنځ باسی او زحمت په ځان آخلی ، مګر خپلی شونډی هم نه خوځوی . په راز رازتکلیفو او ربړو باندی اخته وی ، ولی ددی له خولی څخه یو آه هم نه وزی .

(حبیبه) هم عاشقه شوی وه . رنځ به ئی ویسته ، زړه به ئی له غمو څخه ډك و ، مګر به خوله به ئی هیڅ نه ویلی ځکه چه داهم وظیفه شناسه وه او له وفاداری او امانت داری څخه ډکه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پو لوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې همداغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینو په احساساتو کښې تل لیده شی ، او مونږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تر او سه پورې پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندی رڼاواوبزی ، او داتوره وریځ د بشر د ژوندو ن له مخی ځنی ورکه شی . نو البته انسانان به پوقدم نورهم د سعادت او د نیکبختی په لوری دروسی .

اگر که په پرومبنیو ورځو کښې د پرشانی نښی د (حبیبه) په څیره کښې لیدلی کیدلی ، مگر دا نښی به دومره نری او نا څیزه وی ، چه هیڅوك به د هغو په لید لو د هغی په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښې پروت و ، نه پوهیدل . او چې له دی څخه که به څوك د (حمید) حرکاتو ته ځیر کیده ، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی .

هو ! (حبیبه) هم د (حمید) په درد باندی اخته وه . او دهغه په شانی ئی غو ښتل چه په خپل اسلامیت او امانت او وفا باندی ټینګه ولاړه وی .

ښه ! اوس ددی خبری ځنی مخ آړوو ، او سینما ته ګورو چه هلته څه پیښیږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده ، د عاشقی یو ډیر ښائسته فلم وه ... یوه ګاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلی ګاډی کښې کرا کړی وه او د سفر په منځ کښې ګاډیوا ن په دی ښځه باندی عاشق شو او په هغه هوټل کښې چه دوی د شپی له مخی ښکته شوی وو ، د آشنائی تارئی ور سره وغزاوه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلو سره بالکل بې واك شوی و ، او دده احساسات داسی خوځیدلی و چه نژدی و هلته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئی و نیسی لکه چه په دی قصد سره له خپل ځایه هم و خوځیدلو مگر په مجرد دپاڅیدلو دده فی الحاله ځراغونه بل شول او دی هم بیرته کیناستو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلې پردې تر شروع کیدلو پورې ئې په ډیر دقت او په ځیرځیر (حبیبه) ته کتل مونږ نه پوهیږ وچه په دې وخت کښې ئې څه خیال پلو ونه پخوا، اوپه کومو کومو چرتوکښې ډوب تللې و فقط دومره پوهیدې شوچه دغامې توب تر تأثیر لاندې بالکل راغلې او نور گردشیان ئې هیر کړي و....

په دوهمه پرده کښې دگاډیوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډیوان دهغې ښځې په چیرکټ پریوتلې ددوې دناستې اودملاستې منظره لیدونکوته ښکاره شوه اوورو سته له هغه ځنې بیاخراغونه بل شول .

ښاغلې! لوستونکې پخپله تصور کولای شې چه ددې مناظرو دلیدلو په وخت کښې به (حمید) په څه فکر کښې و ،او د(حبیبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلمیان ،اودواړه عاشقان، اودواړه معشوقان واقع شوې و، اواوس هم څنگ په څنگ سره ناست دې،اوداسې پیښې ته هم گوري.

(حمد) بېچاره دشیطان په لاس کښې ولویده، اونور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو،اوس دوظیفې دپیژندلو فکر دده په زړه کښې هیڅ نه راتلو، اوغو ښته ئې چه زرتر زره دسینما له خونې څخه ووزې . مگردومره بې سده شوې وچه دخوزیدو طاقت ئې نه درلود ، نولاعلاجه همغسې ناست پاتې شو . بیا څراغونه مړه شول، او دسینما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق اوعاشقې بدې قصې، اوخرابې پیښې څرگندې شولې، اودگاډیوان دهغې بد بختۍ ،اوتباهې مناظر وښودل شول چه هغه ته دشهوت پرستې، اوعاشقې له لاسه وررپیښې شوې و .

هغه ښځه ئې له لاسه وتله هلك ئې په بخښې، اوواوروکښې مړ شو،دې پخپله درپه دره خاورې په سر شو، اوپای ئې معلوم نه شو، چه چیرته لاړه .

(حمید) په داسې چرتو کښې ډوب و ،چه ددې برخې ته ئې هیڅ فکر هم نه و،اوهیڅ پوې ته ئې پام نشو اوکه ددې قصې آخر ته ئې فکر شوې وې ، نوالبته دده دعشق تود والې به لږ یده، او ددې هولناکه هنگامې په لیدلو سره به ئې ستر گې غړیدلې وې مگر هیهات او افسوس !

د سینما نمائش ختم شو ، او گرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه و وتل. خلق دله دله هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیوار و چه ژر کورته ورسیږی مگر دوی دواړه و ځ کلاك پخپلو خیالو کښې ولاړ وو. مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښې وو؟ او کومه اراده ئې در لوده؟

لکه چه (حمید) د خپلو عواطفو په مقابل کښې مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئې چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی. مگر خجالت ناسی. که رښتیا وویل شی هم ئې خجالت ویسته او هم ویرېده.

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښې د مینی په درد باندی اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغې په زړه کښې هم لویدلی دی. دویری سبب ئې داوه که څه ووائی ، ورور به ئې دده په حال باندی خبریږی ، او پټ رازئې ښکاره یږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او د دی خبرئی له تصوره څخه په ځان ریږدیده.

له بل لوری ئې غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښې خپل ځان پوه وی ، او بالفعل ئې د زړه سری غوندی ښکاره کاندی. نو د دی جهاتو په سبب ئې نشوی کولی چه د خپل زړه په خبره ښکاره کړی ، او بر سیره په هغه زړه ئې نه غوښته چه د خپل ورور په نسبت سره خیانت وکړی ، او د گرد و څخه بدتره دا خبره وه چه که دی د خپل عشق ، او د مینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ور کوی ، او بیا به د دی د عشق په لمبو کښې لا زیات سوزی.

لنډه دا چه (حمید) په هغه حال کښې چه د رنځورانو په شان خنګیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره خنګ په خنګ د کور په لوری روان شه.

کورته ورسیدل (مجید) د دوی په انتظار کښې ناست و. سم د ستبرو شپو له عادت سره ئې شپه هم دهغوی دوه دی په گډه سره وخوړ له شوه ، او چای وڅکل شو. وروسته له هغه څخه (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال دا و چه هغه په دغه شپه داسی بدحال در لود لکه چه په خوب کښې د کابوس عارضه ورپېښه شوی وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه‌شپه‌تیروه‌چه‌د (حمید) چیغی پورته شوی ، نارې سورې به ئې وهلې (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده سمدلاسه د خپل خوب له‌ځایه پاځیدلی د (حمید) خونې ته ننووت او پښتنه‌ئې ورڅنې وکوله چه « هلکه‌ولې ژاړې ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندې اوږ دغزیدلی اوژړل‌ئې .

(مجید) چه‌تراوسه پورې خپل وړور په‌داسې یوحالت کښې نه‌و ، لیدلی ، له‌دې وضعیت څخه ډیر خفه، اومتعجب شو ،او راز راز پښتنې ئې له (حمید)څخه وکولې (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښې ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په‌ځان نارو غ یم چټې خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) وربانډې ډیراصرار وکولونو داځواب‌ئې ورته‌وو یلو : « مورمې په خوب کښې ولیده ، اودهمدې لپاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښې کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دې وخت کښې (حبیبه) هم وړو وړو ژړل مگر (مجید) چه د خپل وړور په‌فکر کښې ډوب تللی و ددې ژړاته‌ئې پام ونشو ،اوکه ددې په ژړا باندې هم‌پوهیدلی وې نوهر و مرو به له دې یټ روحې ارتباط څخه‌خه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسې کیدلی چه (مجید) ددوې په‌اصلي درد باندې پوهید لی وې او ددوې داصلي رنځورې تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکې قصه داسې نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئې ځان ته غوره کړی و . مگر سرې څه ووانې :

د جهان حادثات پخپل تگ کښې ډیر چابك اوگړندی مشغول دی

اودده اودهغه اودنورو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښې کټ مټ داسې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښې ئی باد
هری خواته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و... مګر دننه په زړګی کښې ئی اندېښنه
ډېره زیاته شوی وه .

غم او اندېښنه داسې یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب او شدت په وخت کښې غمجن سړی
په ښکاره سره دیو آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ؛ دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښې غیرله صبر او
طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، او دی دخپل دزړه په خبره خپلی
محبوبې (حبیبه) ته ورښکاره کړی . او دی په دې باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا
څخه خبره ده چه دهغی دمینی غشی ډېر په ښه شانی دده دځګر په ننه لګېدلی دی .

د ښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی د نارینؤ د روح په تیاره
کښې خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی
پوهیږی ، مګر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د
پټې مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې صورت سره ډېر وخت تېرشو . . . دامتحان ورځې په سرورسېدلې . (حمید) اړ وچه د ورځې له ځې له خپل کوره بهرته ووزي . اوددې یوالحې توب په وخت کښې (حبیبه)ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې یوکنج کښې مخ په دیوال کښېنې، اوله خپل ځان سره ګړېدلې ،او له خپلو سترګوڅخه اوښکې توئې کړي .

د (حبیبه) له‌دې احساساتو اوعواطفو ځنې (چه پدې ورځو کښې ئې لري ، او دخپل دزړه دمینې په پته لمبه کښې سوزي ، اودمحبت دغم په کړاؤ کښې و ریتیبږي او تلیبږي) ممکنه نه ده دموږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه ولیکلی شي ولی چه دمینې احساسات اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکاره ولو ، او په هغو د پوهېدلو توان نه لري .

دموسیقې په یوې سندرې-دساز او سرود په یوه مجلس- دیوې نقشې په ښا ئیښت- دیوشعر په لطافت- دیوې منظرې په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندې پوهېدل آ سا ن دي ، مګر دیوې ښځې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پو هېدل ، له دغو ګردوڅخه خورا سخت اوګران کاردی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوک

نا څاپه (مجید) ته یو سفر ور پیښ شو اګر که د(حبیبه) او د(حمید) لری والی په ده باندی ډیر سخت تیریده ، مګر سره له دی دده تنګ ډیورسمی حکم په سبب سره ضروری و . ولی بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښ لکه (حمید) غوندی یو سر پرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښ ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، اوهم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پهٔدی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه د خپل د سفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له او له تر آخره پوری ئی په خوږخولی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو . (حمید) هم ده ته وعده او ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښ ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښ نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی همداوه چه «روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده !» . (حمید) هم د ده په ځواب کښ په ډاډینه ښونکی لهجه سره وویل : «ددی له لوری خفه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا» .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډیره وخته پوری هلته ولاړ و، او په موټر پسی او دغه دوړو ته ئی کتل، هرکله چه دغه موټر گردی علامی او نښی د ده له ستر گو څخه پناه شولی، نو دی هم په ډیره هوسائی او متانت سره له موټر خانی څخه وخوځید و. دی چیرته ځی؟ معلوم نه دی! په څه فکر و کښی ډوب تللی دی؟ خدای زده!...

نن له ګهیځه تر بیگا پوری (حبیبه) په کور کښی یوازی وه، ډیر وخت اه شپی ځنی تیر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلی خونی ته ننووت، ډوډی ئی نه وه خوړلی، همغسی وزی پخپل چپر کټ باندی پریووت.

نیمه شپه وه چه دپښو ځپه هار ئی تر غوږه شو. ستر گی ئی چه و غړولی کتل ئی چه ډیوه بلیږی، او دده په میز باندی کوندری غوړیدلی، او ډوډی ور باندی پرته ده مگر هیڅوك هلته نه ښکاریږی.

اول کښی (حبیبه) داسی انتظار لر لو چه (حمید) به د نهاری دپاره نن شپه هم لکه نورکله زما کورته راځی، نو هر کله ئی ولیده چه دغه برابر پخپله خونه کښی ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولی چه هغه ته غږ وکړی. خو ځلی د ده د دروازی تر شا راغله، او بیرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره ویریده، او پوهیده چه د (حمید) په زړه کښی څه څه شیان تیریږی، او بیم ئی خوړلو چه ناڅاپه دغه د عشق مخزن، او دمینی ذخیره زما د یو ازی لپاره په سبب لکه با روت غو ندی اور وانخلی، او هغه تر خپل نفوذ لاندی رانه وړی.

له بل لوری پو هیده چه (حمید) ډوډی نه ده خوړلی. که ئی ناری وریسی وهلی له ده څخه ویریده. او کله ئی پر ینبوده چه همغسی نهار خملی دا هم ورته ډیره بده ښکاریده.

(حبیبه) په هغه ډی تشویش، او اندیښنه کښی تر نیمی شپی پوری بخته وه. آخر ته ئی دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ تر وده، او نباره کړی او ورګی ډډی هلته ګی ور ته پرېښې دی او ډوډۍ ګی
په پطنوس کښې اخېستې ورو ورو ورغلې دده د خونې د وره ترشا ودرېده، او غوږ ئې
کېښود، هېڅ یو غږئې وانه ورېده، نوئې ورو ورو ور پرانیستای وئې لېد او چه (حمید) پخپل
چپرکټ باندې غزېدلی دی. نو دا هم سوکه ورغلې، ډوډۍ ئې په مېز باندې کېښوده
او څراغ ئې ولګولو، او وروسته له هغه ځنې هم سی چه راغلې وه، بېرته ووتله، او د بېرته
تګ په وخت کښې (حمید) ددې د پښو شرپهاری اورېدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ئې
په مېز باندې ولېدله.

(حمید) له خپل ځایه پاڅېده، او لاس و نه ئې ووینځلی، بسم الله ئې و ویلی په ډوډۍ باندې
کېناستو، مګر اشتهائی بنده وه، او هېڅ شی ته ئې زړه نه کېده، او یو سخت دربشت ئې
پخپلو ماغزو کښې لېدلو. لکه چه د خونې د چت تو ل لنګر دده په سر باندې آ جولی شوی وی
یو ډېر غږ لکه د غومسی بنګهار دده په غوږو کښې راتی، او له هغه سره ئې یو درد ناک
احساس پخپل زړه کښې پیداوندلو.

از شیبه د ډوډۍ په مېز باندې قرار کېناست، او وروسته ئې قاشق، او پنځه واخېستل
او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکړی نو ناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې وا لوېدو، چه دا ډوډۍ
(حبیبه) پخه کړې ده، او دا او خې دلته (حبیبه) راغلې دی، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی
په مجرد ددې خیال لا تو ګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېده، او له خونې
ځنې بهر شو په کفشکن کښې از شیبه ودرېده او په خیال کښې ئې ور تللو چه د شپې په تیاره کښې
دده چپ چاپېر له وهمی اشباحو ځنې ډك دی څو دقیقې ئې دکور په حویلی کښې دې خوا
او هغې خوا ته ګرځېدو، هر کله به چه د (حبیبه) دخونې شاته ورتلو، هلته به لږ
څه درېده، او وروسته له هغه به ئې لېدل چه یو غیبی لاس و تلی، دې ته ل وهی چه له
دې ځایه درومه! ولې درېدلی ئې؟ دا کار څو ځلی پر له پسی په عمل راغی.

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی، ګرد
جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو، زړه ئې په غور ځنګ شو. ځنګنو ئې په رېږدېدا شول
په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په خوا کښې
کېناست او وئې لیدل چه د شپې په تیره روښانه رڼا کښې د تالاب اوبه رپېږي لکه چه
د انسانانو د هغه ناپایدار، او رېږدېدونکي خیالاتو پېښې کوي چه هغوی شپه
او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلې هم له هغه بنګهارې څخه یو آواز جوړ شو د خپل ذهن په لور ئې وکتل
او ښه په ځیر شو، نو ورته ښکاره شوه چه (حبیبه) ژاړي په تلوار سره ددې د خونې
په لورې روان شو، وئې لیدل چه ورئې پورې و ودرېده و. وئې غوښتل چه بېرته وګرځي
مګر په پښو کښې ئې زور نه و؛ او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږي، نو له
ډېل ئې وکولو. د ژړا غږ زیات شو.

په دې وخت کښې چه د ده باندې د تشویش او د اضطراب حالت و. لکه چه یو نوی
اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر و کښې ډوب
تللی و، او په دې خطرناکه شېبه کښې څه رازې مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائې چه ددې قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...

ښائې چه پوهېدلې به وي چه هغه هم...

نو دوره تر شا ودرېده، او زور ئې ور باندې و واهه، ور خلاص شو، او دې د ننه
په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غونې کښې ولیده چه په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده.
یو واری دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غور ځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره
لګېدل له سره تر پښو پورې رېږدېده، قوت ئې نه وچه خپله پښه ددې په چپرکټ باندې
پورته کړي، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کښېني. اولا سونه ئې د (حبیبه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوري اوزده کړي هغه پخپلي عبز کښ ونسي .

(حبيبه) باندي چه په عين هغې ژړا کښ اوس د خوب د دومبي شومي پريشاني راغلي ده د خپلي خوني د دروازي له پر انېتلو خخه ئي يوه سخته چيغه اوترا او خوړه له . اسکه چه دي وته پېژانده او . او يوه سخته کړيکه ئي وکړه او ډېره زياته وويريده له .

(حميد) هم له دي کړيکي څخه ډير د ترا او خوړه له ، او سمدلاسه ئي خوپله د شايه حوا آخستي ، او يادي په دلي قصدئي وکاوه چه د (حبيبه) ترخوا په چيرکتي باندي کېنا ستلي د مدهوشي او سکر په حالت کښ چه د عشق له شرابو څخه . وز به يبنه شو ي وه (حبيبه) ته لاس ورغز وي او پخپلي غيز کښ ئي و نيسي .

عين په همدي حالت کښ په خورا پريشاني او انديښني سره ئي وليدل او چه ددي دخوني په نيمه رڼاتياره کښ يو سړي دده په نظر کښ راغي چه د (حبيبه) د چپرکټ په هغه خوا ديوال سره ولاړ دي چه به ورته ځير شوا ودقت ئي وکړ او ، نو ئي وپېژاندچه دده مترور ورور (مجيد) هلته ورچ کلک ولاړ دي .

(حميد) دخپل د ورور له پيژندلو سره يو سمه يوه سخته کړيکه کړي وئي ويل « الله اکبر » او بېهوښه شوي هلته لکه يو مړي ولويده . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿ یوولسم ټوک ﴾

د لمر وړانګې له کړکۍ څخه یې کوټه کښې لویدلې وې، چه (حمید) له خوبه پاڅیدو او ویخ شو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، تر یو وخت ئې لیونیانو غوندې دې خوا، او هغې خوا ته کتل، یوه الماری ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښې و، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هینداره او دوه پردې ولیدلې او په بل لوری کښې ئې یو میز چه په شاؤ خوا کښې ئې څو چوکۍ ایښې وې، تر نظره شولې.

(حمید) دا شیان ګرد له خپل نظره تیر کړې همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه دلته لویدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه دلته رسیدلی دی. او د پرونۍ شپې ګرد خبرې ئې یو په یو په یاد شولې سخته ستوماني ئې په ماغز و کښې وربنکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه چېتې خوب نه لیدلی وی. دی همغسې په خپل ځای باندې پروت و، او د پورته کیدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تیری شپې خبرې په واضح صورت سره په یاد ورتلې او په خپل ځان باندې به ویریده، او لړزیده.

دی فکر چه دده وروړ دده په کمین کښې و، او پرون شپه ورته پټ شوی و، چه دده د خیانت منظره له خپلې بنځې سره په خپلو سترګو ووینی، او دده ددې ناکامه عشقې سرآخر رسوائي ته ورسیدلو، دیر سخت تاثیر ئې ور باندې وکړ او، او له سره تر پښو پورې لمبې ور باندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې و که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساه ئې تری آخستې او سمدلاسه مړ شی، دا به ډیره ورته ښه وی، له دې څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تیره بیا چه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو دده په مخ کښی دربده او دهغو ټولو په مقابل کښی ئې خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندی لعنتی او ملامتی ویله، ګویا د ګرم توب یو لوی بار دده په اوږو باندی بارو. او دندامت او دانفعال احساس به، زیات آزار ورساوه.

مګر آیا اوس داپښیمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی، چه کار له کاره تیر شویدی، او وروړ ئې دده په دی بد کار یوهیدلی دی او دده دخیانت ننداره ئې پخپلو سترګو سره کړی ده. هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتی لاره ئې نه شوی پیدا کولی. او نه دی لعنت ویلو او ملامت کولو ځنی هیڅ یوه فائده نه ور رسیده. ولی چه اوښی مړت او غوږی توئی شوی وه. او دده در سوائی لکن له بامه اوېدلی و.

یعنی دده وروړ وروسته له دی ځنی چه دده له عاشقی ځنی خبرشویدی، په داسی یوجال سره د شپی له ځی دده ته پټ شویدی، ترڅو دی چه دی ئې ولیده چه دده دښځی خونی ته په نیمه شپه کښی ننووت، او دهغی چپرکټ ته ورنژدی شو او په دی صورت سره ئې دده له پټو خبرو ځنی ځان خبرکړ او! نو اوس زه څه وکړم؟ او څه خاوری په سرباد کړم؟

دا رازی خیالات د (حمید) په ماغزو کښی تیریدل. او دی د هغه غرق شوی سړی په شان ښکاریده. چه په اوبو کښی ډوب شوی وی. او د ځان د خلاصی او د بهر وتو لپاره لاس او پښی غورځوی. سره له دی چه دی ښه پوهیدو چه دا ګرد فکرونه چټی او بیکاره دی.

بل یو فکر دده په زړه کښی وګرزیدو. نو زر پاڅیدو. او خپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونی څخه په منډه وتلی خپلی خونی ته ننووت او هلته ئې خپل کالی او دریشی واغوستله، او په داسی پوشانی چه هیڅوک ئې ونه وینی، ورو ورو پټ له انګړ ځنی په داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال کښې چه سړګی تېږ آچولی و ، بېرته وووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېد و نو یې منډه وګی شروع کړی تر یوه حده پورې ګی په تلیوار سره ځان ورساوه نو هلته د ریدلی ، خپله کلمه ګی لوستلی ، د هوساګی نفس ګی له خپله تمره ځنې وویست . مګر ترشا به ګې پېسرته کتل چه څوك وریسی شته او که نه ؟

هر کله چه یې دی خبری باندې ګې ډاډینه پیداشوه چه د ده پسې څوك نه ځغلی او ده ته د هیچا پام نه دی ، نو شکر ګې وویسته . او بیا دغه یې شان د لاری په یوه خوا کښې روان شو .

حمید اچه تلو نکی به یې تخمه ور تلل ، ځان به ګی تری ګوښه کاوه . تر دی چه مو تر خانی ته ور سېد . او هلته یې زور و فکر و کښې و او یدې .

اګه چه (حمید) د تېښتی فکر یې سر کښې لری ، او غو اړی چه د فرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې یې کاندې . مګر یه دی باندې نه پوهېد و چه چېر ته لاړ شی ؟ .

فقط دا خبره ګی په زړه کښې ټینګه کړی وه . چه وروسته لدې ځنې نه شاګی چه خپل ورورته ور په مخ شی . او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ګی په خپل زړه کښې نه لرلو . مګر د دی خبری له تصور څخه چه دی به له خپل ښارځنې لری لوید لی د مسافری او غریبی په مصیبتو اوریږو باندی آخته کیږی ، ډیر و بیر یده .

نا څاپه یو غږ ګی له ورا څخه واوریده . چه ور ته ځیر شو وګی کتل چه ډ اګی دی . دیستی موزع ده ته ویل : « حمیده ! چېری ګرځی . زه د ستاسو کور ته تللی وم ، تاسو هلته نه وی . »

د ډ اګخانی چپی د سوونکی د دی جملی له ویلو ځنې وروسته له خپل بکسه ځنې د ده دورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط وویستلو ، چه دده ته ئې له لرې یو ښار څخه په همغه ورځ آستولی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی. او وروسته لدې څخه ډاګې خیال در سیداتو کتاب ده ته ورواندې کړی ورته وئې ویل چه « آغا ! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه .

« حمید » ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې شوی ډډاکخانې په کتاب کښې ئې امضا وکړله .

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه واوست ویوهیده چه دده دوروربخط . د لیکلی شوی دی. یو سخت او سیلی ئې له تندره څخه وویست او پاکټ ئې وسیړ او ووئې اوستلو او ویوهیدو چه ورورئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده اود (حبیبه) ډډاهینې لپاره ئې داخط لیکلی دی، او په پسه کښې ئې چالان کړی دی.

داخط ئې خوځلې په خورا دقت سره ولوستلو ، او وئې لیدلو چه په هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتن شوی و او داهم په کښې لیکلی شوی و چه باید په نورو کورنی کارو باندې هم زیات پام لرنه ولری او مخصوصا (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لری چه خپه درڅخه نشی .

(حمید) لدې او بی څخه هیڅ شی باندې ونه پوهیده و کاغذئې بیا په ډیر دقت سره ولوست اولاندې باندې ئې کړ ، او دده پاکټ ته هم ډیر څیر شوو ئې لیده چه د هغه ښار ډډاکخانې د باطل کولو مهرئې خوړلی دی چه له هغه ځایه داخط استولی شوی دی .

بهر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخه (حمید) له خپلې تبښتې او فرار څخه ستون شو او له موټر خانې څخه د ښار په لوری وخوځید اوورځ ئې چټی بهدې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تیره کړله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تياره ماښام و چه (حميد) ستړی ستومانه وږی تږی بېرته کورته ورسيد . د کور په خوا کښې بيا شك ورته پيدا شو، نه چه خپل کورته ورننوزي او خپل ور ور سره مخامخ شي .

بيائې هم غه پاکټ له خپل جيب څخه وويست (چه له سبا راايسې ئې هغه له سل ځلي ځنې زيات لوستی و) او بيائې ولوست او دا ځل ئې گڼخاني مهروته ئې دقت وکولو او بيائې کلك پخپلو منگولو کښې نيولی هلته ودريده او په پوژور چرت کښې پرېوت مگر سره له زيات فکر کولو هم په دې معما باندې هيڅ و نه پوهيد و .

نژدې نيمه شپه وه چه د خپل انگړ د دروازې ترشا ودريد، او په ډېره ويره او احتياط سره ئې دروازه ورووهله .

لکه چه (حبيبه) د ده په انتظار کښې غوږ په آواز وه زر ئې ورپرانيت او ځان ئې پوخوا نيولی په پونري ريږديدونکي غږ سره ئې وپوښتيد و چه تاسو چېرې واست چه ډاگې تاسو پسې گرزيدل او د (مجيد) خطائې دستاسو په نوم راوړی و؟ .

(حميد) د دې خبرې په آوريدلو سره آرام شو . ولی بيائې هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خيال د ده په ماغزو کښې هغسې ناست و او داسې تصورئې کاوه چه دا لوبه د ده د رسوائې او مسقرگی لپاره روغه شوی ده .

د (حبيبه) له څه تېر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبيبه) ده ته ډوډی راوړله او ده په مخ کښې ئې کېښوده، او دستې بهر ووته . (حميد) ډوډی وخوړله او په بستر باندې پرېووت ، مگر تر صبا پورې ئې په سترگو کښې خوب نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولسم ټوک

لمر ختلی و ، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډیر پریشان او سرگردان او ستړی او ستومانه و ، له خپل کوره ووت .

د (حبیبه) په خونه کښې هیڅوك نه و ، ولی چه (حبیبه) بهر په حویلی کښې وه او له کمیخه راتلې په خپل کورنی کار و کښې بخته وه ولی چه نن خپل پلار کره تلله . (حمید) دهغی خونی ته ورننووت او هرشی ئی په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تیر کړ ل .

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چغو گډ شو ځکه چه دامشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئی له څو شپو او ورځو څخه راپیسی ځای نیولی و ، پخپله حل شوه .

یعنی دده دوروریو خورا اوږی قد ښوونکی عکس د (حبیبه) دچپرکټ تر څوا دیوال سره ولاړ و .

هو ! دا څهره د (مجید) وه چه ډتك په وخت کښې ئی د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په یوښائسته چوکاټ کښې ئی نیولی وه (حمید) څوار چه په هغه شپه ډیر ویریدلی و علت ئی همدا و ، چه دخپل ورور په دی قد نما عکس باندی ئی سترگی الگیدلی وی .

په رښتیا سره چه خیال پر ور ماغزو تل داضطراب او دپریشانی په وخت ښې دخیال او دحقیقت په منځ کښې فرق نشی کولای . ایکه چه په (حمید) باندی هم همدا ټوقه شوی وه .

یعنی (مجید) ددوی له عاشقی او یټو خبر و ځنی هیڅ خبر نه و ، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و . داشیان فقط د (حمید) واهمی یاویری له خپل ځانه روغ کړی و . اودا په مینه هم هغسی ایکه چه وه پاتی وه او اوښی نه ومات شوی ، بلکه روغ او غوړی هم هغسی موجود وه او دد وی دعاشقی اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه . نو هرڅه چه هغه څتی خیال او واهمه (چه ددی گردو و حشتو او ویرو سبب گرز یدلی وه) له منځه ور که شوه ، بیاهغه اور د (حمید) په سرباندی بل شو او له دی خبری څخه چه دی غولیدلی و ، او وروړئی لا دده په دی مینتوب باندی خبر شوی نه دی ، ډیر زیات خوشحا ل شو . او دهغه مارغه په شان چه له لومی ځنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص شوی وی. دا نګړ په حویلی کښې دی خوا، او هغه خوا ګرځیده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د ماشوب دوری ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) ډیری خوشحالی ځنې خیل سر له پښو ځنې نه وای پیژندلی، او په او چت غږ سره به ګی سندری ویلی. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپیر کښې ګرځیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خیل لاس و نه او مخ او ښنی به ګی وینځلی.

او بیا به ګی باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئی شکول، و نو سره به ګی غیږی ورکولی ور وسته له دی څخه به بیا کورته ور ننوتلو، کله به ګی میز او چوکی او کتابونه په یوکنج کښې وطار روا او بیا به ئی هغه ترتیب و هړ نګول په بل کنج کښې به ګی هغسې ترتیبات روغول.

دا ګړ د حرکات، او لوبی چه د (حمید) له اوری لیدلی کیدلی د خوشحالی، او نشاط نښی، او آثار و.

ګو یا چه (حمید) خوار د دی زیاتی خوشحالی، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ګی نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازی ځنې تیره شی د زحمت او دربدی موجب ګرزی، او له همدی جهته وائی چه په هر شی کښې اندازه ساتل او میانه روی خور اښه ده.

په دی وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یارته اړ و ه چه د خپل زړه د دی خوشحالی اندازه ورته و وائی، او خپل هغه مو هو م خپګان چه څو مو ده پخوا ځنې پیښی ورته پیښ شوی و، او اوس هغه خپګان په دی خوشحالی سره بدل شو ی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان په وخت کښې غواړی چه له نورو سره کښینی، او پاڅی، او خبری، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثري سره وکوی او یو او بل سره وګډېږي، او خپل غم سپك او خوشحالي په هغه سره زیاته کړي. ګویا په غم او ښادي کښ د خلقو ناسته او ولاړه په همدي فلسفه باندي بناده.

و مو وېل چه (حمید) غوښته چه د دي خوشحالي خپل مرا تبچا ته ور ښکاره کړي مګر افسوس چه نن په کور کښ هیڅوك نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللې وه او دا یوازي توب او دي خوشحالي په (حمید) باندي زښت زیات اثر وکړ غورځولی و، او هیڅ نه پوهېده چه څه وکړي تو پخپل ځای په آرام نه کېناسته، او دا یو دالانو په ستاني به دي خوا، او هغي خوا ګرځېده، دیوال سره به نېغ درېده، او د چمن په منځ به پراخ لوېده، او په خیابانو باندي به ئې سر ګښتئ وهلي، او دوړو به ځانګو به ئې تا او نه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پر ته غږېده، او په اوچته سره به کټ کټ خندېده.

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و، او یو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم به کور کښ دي. اول دا خبري او خندانه چند ان منو جه نه و، نو هر کله چه سور ماشور زیات شو کرد سره په باندي غونه شوي وئي لیدل چه په کور کښ پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته او (حمید) هم پخپله پرتو خبر وکښ دا سي تو د راغلی دي چه آسمان او ځمکه نه پېژني، او هیڅ ته ئې پام هم نشته.

نو له همدي جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه، ګرد و همسایګانو ور و وېل چه په بلانۍ ورځ چه نه ته، او نه د کاله په کور کښ وه (حمید) لېوني شوی و، آیا په ربښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لېوني شوی له و، ؟

د یار لسم ټوك

(حمید) رنځور شو، او په بستر کښې ولوېده (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ئې ورکوله، او پارېزانه به ئې ورته پخوله . مګر لده سره به نژدې نه کښیناسته ، او وروسته له کیښودو ددواء ، او پارېزانې څخه به سمدلاسه بیرته تلله ، او لیاره ددې چه نباید رنځور په کورکښې یوائې وی ، نو یوې ښځې ته ئې له همسایګانو څخنې دده د خدمت، او باخبرۍ لیاره بلنه وکړله ، او ښائې چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و .

په هر صورت سره وروسته له راتلو دغې ښځې څخه دوې په کورکښې سره یوائې نه وو . شپې اوورځې تیرېدلې اوورو ورو (حمید) هم مخ په روغتیا کیښود ، او په عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږڅه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر څخه بیرته ورسیدو .

اوس نو کارونه لکه پخوا غوندې بیا جاری شول ، اوددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادی صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته درومې ، څوك نه پوهېده چه دی چیرته ځی ؟ او په څه کار باندې بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورور په امتحان ورکولو سره مشغول دی ، او ښائې چه همداسې به هم وه، وبه ګورو . ولې چه دا قضیه وروسته لدینه څرګندېږی ، اودشپې او دورځې په تیرېدو سره به ګردشیان ښکاره اود تو او کارو له مخې څخنې به پرده لرې شی .

ورو ورو دپېښې مینې دبحران دوره پای ته ورسېده ، یعنې هغه لومبنی هیجانات اوشورماشور اوتلوسه ورکه شوله .

هو ! اوردبلید و په شروع کښې لمبور واو ګو سره ګډ اوتیاره ښکاری . په هره اندازه سره چه دغه او ګی کمیږی ، اورمخ په لږنالګی زدی اوتو دښتګی زیاتیږی . همدارازی دمینې لمبه هم

په پرده‌پښې ورځو کښې مرموزه او دېره وي ، او ګي او تیاره ګي زیاته وي . د شپې او د ورځې په تېرېدو سره دغه هیجان او شور ماشور لږ یږي مګر قوت او زور ګي ډېر زیاتیږي . او په دې وخت کښې خوار مېن پخپل ژوندګي کښې د داسې یو سخت درد احساس کوي چه دا لږ د ججلو په شان لږ زوونکي او درد ښوونکي وي . غواړي چه چیغې ووهي مګر نفس ګي کوتاهي کوي . او وائي چه خپل کالي څیري او مخ په چول او بیابان کیږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په یوې بلې لمبې کښې دده ګرد وجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ګي د سکرو تو سوري انګار بلیږي تعجب لا په دې کښې دی چه دی لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې وریتیږي . او نه غواړي چه یو ساعت داسوي او دا تکلیف له دغه څخه لرې شي . او که وغواړي هم امکان ګي نشته چه ورڅښې هغه لمبه او انګار وړک شي .

دې پتې مینې خپله دا دوره هم پای ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حمید) او هم (حمیده) دواړه سره سرزیدل او یو له بل څخه لرې په سره اګر رېا ندې ګرېدل مګر غریزه ګي په پوره ټوګه .

دورځې له مخې به (حمید) له کوره پېرته وتلو . د شپې له مخې به هم ډېر نا وخته کور ته راتلو او کله کله به ګي شپې هم بهر تېرولې . او په بله شپه به ګي چه ورور پښتنه ورڅښې کوله چه هلکه پرون شپه ولې کورته نوي راغلی ؟ چېرته وې ؟ هغه به سمدلاسه دا په ځواب کښې ورته ویل چه د خپل یو مکتبي ملګري په کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وم . (حمید) به د دغې اصولي ځواب په مقابل کښې هیڅ نه شو ویلی ولې چه د امتحان نږدې ورځې وې ، او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه یو بل سره ګني او په علمي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او د امتحان مقدمات سره ټولوي .

مګر دا به داخبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) پخپل دې ځواب کښې ریښتونی دی ؟ آیا هغه په رښتیا سره د علمي خبرو لپاره د شپې بهر پاتې کیږي ؟ دا خبره به وروسته ښکاره یږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کله چه دمین لری والی ، او دعاشق فراق ، دمینی لمبه زیاتوی ، او دعشق سکروټی لا تازه کوی ، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره لږ کښته ، او ډیر لږ به ئی له هغه سره ملاقات کاوه ، زیاتیده . مګر سره له دی درد او سوی نسبت ، پخواته په ظاهر کښی لږ آرامه ښکاریده .

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لا تر اوسه پوری تیاره پرته ده ، نو ښائی چه دلته په هغه باندی لږڅه رڼا واچوو . ولی چه تاسو هم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تر اوسه پوری خدای زده چه څو ځلی به د تاسو په زړه کښی دا خبره تیره شوی وی ؟ .

آیا (حبیبه) عاشقه نه وه ؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه ! او دعشق په سکروټو باندی کړیده ! !

نو ډیر ښه ! (حبیبه) ولی دخپل دمین توب علامی نه ښکارولی ؟ . . .

تره ښکی همدادی چه اوس ئی مونږ لږڅه روښانه وو .

(حبیبه) ورو سره اندی څخه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښی مغلوبه شوه ، او غوښتل ئی چه دخپلی مینی او دعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی ، فقط د همدی خبری لپاره د خپل دعشق له ښکاره ولو څخه ستنه کیده ، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی ، و بهتره همداده چه لومړنی اقدام او میلان دهغه له اوری شروع شی ، تر څو چه دمأعزت او احترام دهغه په زړه کښی زیات وی . مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پوری بی نتیجی پاتی دی او (حمید) سره له دی چه ددی دعشق داور په لمبو کښی سوزیده ، مګر په دی فکر کښی ئی عملا تر اوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی ، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړی . همدا رازی (حبیبه) هم څو ځلی دمین توب تر تأثیر لاندی راغلی عزم او تصمیم او نیت به ئی کاوه چه د خپل دزړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړی مګر دلطافت غرور ، او دنزاکت شعور ، او دداو ډینی او دمعشوقیت دستور دی ته اجازه نه ورکوله چه په دی اظهار کښی اول پلا دا زغردو کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری مینې سا ، ترستونی پوری هم رسیدلی وی، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنې لاس نه اخلی.

ځان کندن به کوی ، مګر نه غواړی چه دد ی د لوېښی په تاداو کښې کوم درز ولوېږی . پخپلو پښو د قبر لحد ته روانیږی ، مګر له خپلې خود پسندی ځنې لاس نه اخلی . او تل غواړی چه د خپل ښائست او جمال په پنګه سره ، ګرد جهان و پیری او ګرد خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار و ګرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښې پرته له غرور ، او تکبر او خود پسندی ځخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او ځو لک به وی چه د ښځو د غرور ه د آسمان په مقابل کښې په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تکبر او مغروری په مقابل کښې به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبيبه) سره اه‌دی چه‌د (حمید) دمینی په‌سکر وتو باندی تلیده، مگر په‌دی خبره باندی به‌ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ، او نشاط ور ته پیښیده چه (حمید) هم ددی دعشق په لمبو کښې کړیده، او هرڅلی به‌ئی چه‌لیده چه (حمید) خوار ددی دمینی په‌اور کښې سوزی، او ددی په عشق کښې بالکل ناقرار دی ډیره به خوښیده، او خپل ځان به خورا اوی، او ډیر ښکلی ور ته‌ښکاریده او قصد به‌ئی کاوه چه پخپلی استغناء، او بی پروائی کښې باید چه کلکه، او ټینګه وی. ترڅو چه (حمید) د خپل دعشق، او دمینی اقرار یا اظهار، او عرض ددی دجمال، او ښائست په دربار کښې و نه‌کړی، او دائی په‌خورا ناز، او نیاز، او لوینی، او تکبر، او غرور سره‌واوری.

نوآیا ولی (حمید) دا خپل عرض دی‌ته نه کاوه؟ ... ددی خبری‌علت مویخوا لدی‌ځنی څو ځلی لیکلی دی!.

په‌همدی صورت سره غوټی دوی میاشتی تیری شوی مگر دا‌یته مینه ښکاره نشوه.

هو! ترهغه پوری چه (حبیبه) د(حمید) له‌مینی ځنی خبره نه‌وه پهره وسیله اوبهانه سره چه‌و هغه ئی دځان په‌لوری متوجه کړو، او هر کله‌چه‌یوه شوه چه (حمید) هم د(حبیبه) دعشق په‌اور کښې سوزی، نواوس ورځنی لری گرزی، او غواړی چه‌دی وریسی ولځغلی، او وریسی وگرزی.

آیا په‌دی وسیله سره امکان لری چه (حمید) په (حبیبه) پسی‌مئلوی ووهی؟ آیا دی‌زغر دکولی شی چه دخپل دزړه درد د(حبیبه) ته‌څر گند کړی؟... داخبره به وروسته لدی ځنی ښکاره‌شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ر لسم تو ک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار لراو چه ژرتر ژره امتحانونه پای ته ورسیږي . ولې چه دده ورور (حمید) دتحصیلاتو دوره یې دې امتحان کښې تمامیده ، او هغه د طب شهادتنامې یې اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) ډېر زیات زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږې اوږې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به خو ورځې وروسته دده ورورلکه چه تراوسه پورې یې خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت یې دې امتحان کښې به بیاهم اول لمبر شي ، او د ډاکټرې عالی الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیو به لویه دواخانه به رو غوي ، او یوه هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او دحاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او د هغې د حق العلاجې نه به د مره ګټه تر لاسه کوي چه زه به بیا د مور د کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کورد ضروریاتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررشته به هم په یو اصولي ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته د دې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه ستا د دې مهربانۍ او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت باندې بدله کړله ، او داسې باوفا او تابعدار او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار او باوفا او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او یوه سر د هغه ماته د هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړیدی ، او د مره مهربانی ، او لطف دې راباندې کړیدی چه اوس زه له هر شي څخه بېغمه یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسیدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلونکي سعادت په فکر ، او چرت کښې و خو ځلې د سرا یو ، او د کوټې ابدالو

لپاره ولاړ تر څو چې یوه نیمه ماڼۍ د (حمید) د شفاخانې لپاره غوره کړي چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلې شهادتنامې څخه هلته کار وکړي.

همدا وجه پس له ډیرې پلټنې څخه ئې دښار په مرکز کښې یوه اعلی، او ښائسته ماڼۍ په ډیرو پیسو پاندې دخپل ډاکټر وړور (حمید) د مطب یا شفاخانې لپاره په کرا سره واخیسته، او د هغې ګرد ابتدائي مقدمات ئې د (حمید) په اتفاق سره برابر کړل، او ټل به (حمید) سره ددې نوې شفاخانې دراتلونکې رونق، او رواج په نسبت خبرې، او اترې کولې.

اوس نو ددې نوې شفاخانې ګرد لوازم، او ضروریات، او ذخائر سره ټول شوي دي، او فقط د همدې خبرې انتظار باسي چه د (حمید) شهادتنامه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږي، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرګه کښې داخل کړي، او په علاج کولو، او دوا ورکولو پاندې پیل وکړي.

دا یو ارمانده، او آرزو وه چه (مجید) خوار به ټل کوله. معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلې دې آرزو پاندې کامیابیږي؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږي چه څه پېښیږي.

دسږ کال سالانه امتحاناتو نتیجې نه یوائې د معارف دوزارت په مجله کښې بلکه په ګرد دوروزنامو کښې نشر، او خپرې شولې، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت، او معرفي سره د عکسو دهغو چاپ شول. مګر (مجید) د اخبارو د دې برخې دلوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړ، ولې چه یو هیله چه وروړ به ئې تل اول لمبر و اوس که ډیر ناکام هم پاتې وي نو هرومرو به ئې دوهم، او دریم لمبر خو وړی وي.

په دې ورځو کښې دا خبره دتعجب او دحیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخواني ورځو غوندې ټل خپه او پریشان ګرزي، نه په کور او نه بهر چا سره اختلاط او خبرې کوي، ټل دهغه له سترګو ځنې اوښکې بهیږي، او سترګې ئې تلکې سرې بریښي، هره ګړۍ او هر ساعت ساړه اوسیلي باسي، او دخپلې خونې په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همیشه پروت وي. که کوم ځلې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبي رفیقانو سره هیڅ نه ګرزي چه نن او صبا به دی
او هغوی ددې ښار له لویو ډاکترانو ځني حسابیږي .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسېدلی و. نو اوس د (حمید) دخپګان علت څه شی و ؟.. او ددا
یو ځی توب او پریشاني څه سبب لري ؟...

داسوالونه به تل (مجید) له خپل ځان څخه کول، ترڅو چه دده په فکر کښې دا خبره ټینګه
شوله چه د (حمید) داوسني خپګان علت به هم داوي چه په دې وروستي امتحان کښې، دی عالي
الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کاملو ملګرو ځني شرمیږي چه ولې
له هغوی څخه داځلي چپ له پخوا ځني چه تل به اول لمبر او عالي الاعلی خوت، دوهم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدې جهته (مجید) دروز نامو کتلوته متوجه شو چه وګوري چه (حمید) څو وم لمبر به امتحان
کښې وتلی دی؟ چه دوسره خپه او دلګیر ښکاري .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجې به کښې ښکلې وې دده په لاس (ددې لپاره چه د هغوی
د نشر ځني څو ورځې وتلې وې) نه ورتله. نو ناچاره شوی دیوا اخبار اداري ته لاړ او د هغه د کلکسیون
شعبې ته ورننوتلی داخبارو مجموعه ئې په خپل مخ کښې کېښوده او د امتحان له شروع څخه ئې تر پایه
پورې ګرد اخبارونه په ډېر دقت سره له خپل نظره تېر کړل ترڅو چه خپل مقصود ئې پیاموندو
او به لوستلو ئې پیل وکړلو .

اول نوم ئې وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئې په ډېر دقت سره
ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئې ونه لید، ترڅو چه
لسم نوم ئې هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده دورور نوم هیڅ په کښې نه پرېښېده.

نو ئې بیا له سره هغه نامنویس ولوست، بیاني هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلي ئې په
خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره ددوی د پلار و نو نومونه
او مسکنونه او پېژندنه ولوستلو . مګر بیا ئې هم کومه مثبته نتیجه ورځني وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمدلاسه په غرځنګ باندې پیل وکړ او، او زیاته پریشاني او اضطراب ورته پیښ شو، او ځمکه او آسمان ورباندې ګرد وخرځیدل، اوړنا ورځ ورباندې تیاره شو له او هیځ نه پوهېده چه اوس څه وکړي.

تو لږ شیبه ئې مدار وکړ او او بیائې فکر ټول کړي دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلو ئې بیا شروع وکړه.

نوموته ئې یو یو له خپل نظره تیر کړل، او دهر نامه له لوستلو څخه وروسته به ئې خوښا نبی مدار کولو او چرت به ئې واهه نه چه لیکوونکي یا نقل کوونکي یا دچاپخانې مرتبان روزنامې مصحح په نومونو کښې څه تصرف یا غلطي کړې وي.

مګر سره له دې رازې دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اصلي مقصد باندې ونه رسید. او داخبار په دې مخ کښې چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلي شوي وو نه ئې د (حمید) او نه ئې د (حمید) په وزن او قیافې سره برابر کوم بل نوم میندلو کړو چه وواڼې چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی.

بیائې دهغې روزنامې نورې صفحې او نورې شمارې هم وکتلې مګر په هیڅ ځای کښې ئې نه دتصحیح په ډول او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده.

نو ئې خپله کوته پخپل خولې کښې ترغاړې لاندې نیوله خپل ځان سره ئې ویل چه داڅه قصه او داخه توقه شوه.»

د روزنامې له اداري څخه لکه یونشه ئې سړی چه ځمکه او آسمان ورباندې حرخیدل او د تللو په وخت کښې به ئې کنګس خوړلو وروت، او برابر دطبي فاکولتې په لورې راهي شو.

په دې ورځ کښې هلته هیڅوک نه و، ولې چه د کلنی امتحانو د ختمیدو په نسبت په فاکولته کښې تعطیل او ګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو. یوازې یو تن پیاده د نوکرې والا په ډول هلته په پیره باندې ولاړو.

(مجید) دفاکولتې په صحن کښې دریدلی هغه پیاده سره په خبروشو او د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئې ورځنې وکړه. مګر هغه پیاده خوار له دې قصو ځنې هیڅ خبر نه و، بلکه له سره ئې له (حمید) سره څه پیژند ګلې هم نه دراوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دی څخه چه (مجید) د (حمید) نښی او علامی د ده وزنکاره کړی د قدا وقامت او کالیو او د تنګ صفتونی ورته وکوله ، نو پیاده وخندل او وئی ویل چه : بس بس ومی پیژند وته هغه هلکی ښئی چه له یوی مباشتی راهیسی مکتب ته نه راځی ، او نور هلکان وائی چه هغه باد ساره شویدی .

د پیاده دی لنډی ګنډی ، او ساده خبری په (مجید) باندی ډیر سخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوی ، او داسی ښکاریده چه په هغه باندی ډیر سخت تندر لویدلی وی (مجید) له خپل واك څخه وتلی سمدلاسه ئی په هغه پیاده باندی یرغل وکړاو ، او غوښته ئی چه له ستونی څخه ئی نیولی ځای په ځای ئی خپه کړی ، او ساه ئی وباسی . مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئی نه وه ، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئی کړی وه ، حتی باه ئی له طالبانو څخه او ریدله) زر په تیښته شوی ، او په کومه سوړه کښی ننوتلی ورڅخه پټ شو .

دی کمبخت پیاده پرته لدی څخه چه رښتیا ئی ویلی و بله ئی هیڅ یوه ګناه نه لرله ، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده ، او اوس غواړی چه د خپل د ګناه هګار وروز قصه له دی خوار پیاده څخه اخستلی د دی متل مصداق ځان وګرزوی چه « زور ئی په خوا نه رسی نو کته به ئی وهی » .

که رښتیا وویل شی رښتیا ویل په ډیرو ځایو کښی انسانانو ته نخسان پیښوی د حدیث شریف مضمون دی چه :

(حق او رښتیا ویل خورا تریخه ، او اوریدل ئی په نادانانو باندی ډیر سخت دی مګر پوهان ئی زغملی شی) .

نو لدی جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی ، او بایده دی چه (مجید) ئی له ستونی څخه و نیسی ، او په مخ مخ ئی ووهی چه ولی ئی له روغه وونکی دروغو څخه مخ آړولی « جنګ آ چو ونکی رښتیا » ئی ویلی دی ، او حال دا دی چه نه پواځی د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ « سعدی » بلکه ګردو پوهانو ویلی دی :

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له ځنګه آچوونکي رښتيا ځني، روغه وونکي او جوړه راوستونکي د روغ په ځينو ځايو کښ شته دي).

مګر په حقيقت سره داپياده بايد ملامت، او ګرم ونه باله شي.

ولي چه دي کوم وزير يارئيس يادحضور مصاحب نه و چه داسې فلسفو باندي پوه وي، بلکه دی يو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادي، او معمولي سړی و چه په اخلاقي مصالحو، او مفاسدو باندي چنداني نه پوهيده، او دعوام الناس و په دول به ئي تورتي او صافي خبري کولي، او بخيلي دي وينا سره ئي چه د (مجيد) ډېرا صرار، او تفحص څخه ئي وروسته وکوله، بل ئي هيڅ پوه مدعا او مطلب نه درلود، بغير له دي څخه چه په واقعي حال احوال باندي (مجيد) وپوهوي. ولي چه هغه خوار د (حميد) په نسبت هم ډېر نه پوهيده چه له پوی مباشي راتيسي ئي په مکتب کښ نه وليدلي، او د هغه ملګريو به ويل چه «(حميد) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجيد) د دي واقعي، او حقيقي خبري په اوريدلو سره دومره زيات په قهر شويدی چه که په دي پياده باندي ئي لاس برشي نو ګيډه به ئي وشلوي. ولي د ډېر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پياده ورځني وتښتيده، او ځان ئي تری تم کړ او.

(مجيد) وروسته له دي څخه چه پياده ئي بيانه موندہ، په ډېر قهر، او غصه سره له مکتبه بهر ته ووت، ځمکه او آسمان ورباندي له خيګانه ګرزيدل، او دنيا نه پوالحي ورباندي تنګه بلکه تيه تياره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښ ئي لږ څه ډيل، او معطلي وکوله، او چرت به ئي واهه چه زه به خدای وهلی (حميد) چيري پيدا کړم چه د ده د مکتب د نه ورتګ علت ورځني وپوښتم چه دی ولي له پوی مباشتي رائيسي مکتب ته نه دی تللی؟ او په دي مهم، او عالي امتحان کښ چه د ده، او ز ما په حق کښ د محاک تيزه يادکيميانسخه وه ولي نه دی شامله شوی؟

وروسته له هغه بلا اراده روان شو، او څو ساعته لا لهانده. او ګرځانده، او ير پشانه په کوڅو، او بازارو کښ پا ګلانو او ليو نيانو غوندي ګرزيده، او په دي فکر کښ به وچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) پیدا ، او بیا به داسې پښتنې ور ځنې کوي .

له دې ګرزید و ځنې ګې پرته له ستوماني ځخه پاله کومه نتیجه یې لاس ورنه غله، او په پای کښې سترې ستومانه کورته ولاړ .

په کورکښې پوالحې (حبیبه) دمانیام په پخلي بخته وه ، او د (حمید) هم هلته ځه پته او نښه نه ښکار یده (مجید) د (حمید) د کور د لتو لو ځخه ور وسته پې له کومې معطلۍ او ډېل ځنې سمدلاسه له انګړه دده دیاد لتو لو په قصد بهر ته ووت ، او په زړه کښې ئې دا خبره ټینګه کړه چه ښرو مرو باید زه (حمید) پیدا کړم ، او دا خبره د بې سره سپینه کړم .

اوس نو ښائې چه مو نږ هم له (مجید) خوا سره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ ځه پته او نښه (که ممکنه وي) ور ته پیدا کړو چه دې خدای وهلي او رسوا شرموونکي چیرته تللي دي ؟ او په کوم کار کښې بخت دي ؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاري ! . . .

(حمید) په سهار د ورځ صبائي ګهیخ له ځیلې خونې ځخه وتلي دي ، او معلومه نه ده چه چیرته تللي دي ؟ او ستنه کړې ؟ او په کوم جرت کښې په کوم ... په کښې تللې دي : ...

د (مجید) اوس لږ ځه فکر په ځنې شوي دی ، مګر خو ... سړې ، او ستومانه دې او ورو ورو په کوڅو او بازارو کښې پالټنه کوي ، او چپ له پخوا ځخه چه چوب او چرتي په تللو ، او س له هر چا ځخه د (حمید) پښتنې کوي ، او دده په دوستانو ، او رفیقا نو پسې ګرزي که له هغوی ځنې دده د استوګنې ځای ځاته معلوم کړي شي ،

(مجید) چه هر ځا ځخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به ځیلې دې خبرې اظهار کوله ، دده د کلاس دوه درې تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړ او هغوی له (حمید) دې خبرې ویناکړې وئې و یلو چه :

دوه لږ له پوري میاستې راپیسې د (حمید) په ته ماندې . خبره په وجه جوړې دي ؟ لکن ځنې ملګرانو یائې چه هغه لاړ ماند ، او کړ هاند ، او پر ښتانه ، دې خوا او هغه خوا ګرزي او چا سره هیڅ خبرې او اترې هم نه کوي او د اسې بر ښتي لکه چه چرس ئې ځکولي وي یائې شراب خوړلي وي یائې په چاپاندې زړه بایللودی وي یا . . . . "

پوتن بل مکتبي طالب العلم وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

« مونږ له یوی مباشتی یا خلو پښتو شپو را اخوا (حمید) سره هیڅ نه دی لیدلی سږ کال هغه په کلنی امتحان کښې هم حاضر نه شو ، او که دی په دی امتحان کښې شریک شوی وی دهغه تعلیمات چه لوړ او عالی و ، او فکر او عقل ئی هم هسك و ، هر و مرو به دعالی الاعلی شهادتنامی په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مگر داچه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی. نو که لیونی شوی هم نه وی ، مونږ او تاسو باید په هغه باندی د لیونی حکم وکړو. ولی چه دده داحرکت هغه چاته یاتی کیږی چه غم وکړی ، او په میاشتی خدمت ئی و کړی ، او وئی ریږی او درمندئی کړی او بیا په یو نیلی باندی اور وروته کړی .

پنځم اسم توك

(حمید) داسی قصد اوپت کړی وچه خپل ځان مړ کا ندی او انتحار وکړی او خپل زړه دداسی سختی بیښی ځنی (چه یو خوا ددنیا او دآخرت رسوائی او بیعان ، او له بلی خوا دعشق او دمحبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

نو دی معلوم چه دا بد فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښی لویدلی دی ؟ .

یو خوا ئی دا نه معلومه ده چه دا سی حتمی فکر ونه ددده په زړه کښی نه راتله .

فقط هغه داومخ کړی چه له کوم وخت راهیسی په دا بد فکر او وحشی خیال ددده په سر کښی ځای ونیو او هر هر ګړی او هر ساعت داملعون او شوم تصور دده په زړه کښی ټینګیده او عزم او تصمیم ئی دخپل ځان د وژلو لپاره کلکیده ا . . .

هو ! دخپل تعلیم او تربیه څخه یا ئی ځان وژلو فکر ، او دانتحار کوله کله وسو سه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځایه پیښیږي او هغوی کمبختان په ځای ددې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او ویرېږي په داسې یو شوم اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګټې عقبی خرابیږي، پرانده شوي هغه ته اقدام کوي.

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد ښیونکو او خرابو قصو، او چټې تلقیناتو، او فکر و وي.

چه دا تول سره ګډشوي د ژوندون د خوښو لوغړیزه (چه په هر یو ذي روح کښې شته) ضعیفه ګرزوي. او ورو سته له دې څخه بې تعلیم او بې تربیې او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیونتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانو نه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پریوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان نه شو ساتلی. او زیات له دې څخه ګټې توان نه وچه د عشق په لمبو کښې وسوزي، او د مینې په سکروټو باندې وکړیږي.

له بلې اوري متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه مونږ خوشحالي اشاره کړې ده، هم بري نشي موندلی. بلکه هغه پخپله هم خوښ و له چه د اعاشقي نږ دي حده پورې ورسیږي چه د ا نسا نیت او ا سلا میت له حد و د ه بهر شي. او د دي خیال ځان د خیل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق نه مفتضح او رسوا او شرمیدلی وویني.

بر سیره پر دې دا فکر ګي هم په دماغ کښې وا ویدو چه دي په امتحان کښې هم شامل شو ي

نه دی او ډېر ممکن دی چه له دې لوری هم دخپل ورور په مخ کښې ګرم او مسئول وګرزي.

داګرد فکرونه او مشکلات دده په مخ کښې ودرېدل او په سر دهغه دې فکر زیات تکلیف ورته پېښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبرېږي چه زه په امتحان کښې ش. مله شوی نه یم او دهغې معشوقې په مخ کښې به زما شرور ورو مانه زیاړي او کنځلې کوي او تنده او تر وشه به راته وائي.

دی به خپل ورور ته څه ځواب ووائي؟ ....

دی وروسته له دې څخه چه په امتحان کښې ناکام پاتې دی. او دیو اوی ډاکتر به ځای کښې خوشې یو سوداګر پاتې دی څرنګه به پېغلې (حبیبه) سره مخامخ کېدی شي؟ ...

دی همېغسې چه دعاشقې په درس کښې ناکام او نیم ګړی پاتې دی دطبي امتحان څخه هم بې برخې شوېدی، دانه ده چه ومري، او وروسته له دېنه ژوندون ونکړي! ...

دارازې فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکړله د(حمید) په ماغزو کښې نن ځای نیولی و او دده زړه به ئې بخښاوه او له ژوندون څخه ئې موړ او زړه ئې ورڅخه تور کړی و، او ټینګ قصد ئې کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړکړا ندی... مګر نه پوهېده چه په کومه وسیله سره دې عمل ته اقدام وکړي؟.

داخبره دتأمل کولو او سنجولو وړ وه، نو ځکه هغه ددې خبرې په اطراف او شاؤ خوا کښې فکر کولو.

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دامشکل هم (حمید) ته حل شو. ولې چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښې رازراز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو، او په عین زمان کښې ئې په طبابت او ډاکټرۍ کښې هم تر دې اندازې پورې مهارت درلود، چه هرڅوک ووژلی شي او داسې زهریات په فکر کښې ورغلل، چه دهغو دیوې بخرکې له خوړلو، یادیوه څاڅکي له څکلو څخه، چټ پټ سړی مري.

داته ئې چه نیت او تصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره ټینګ او وسیلې او صورت ئې هم دده په فکر کښې ځای ونیولو، نو زر ئې خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکې قصه ئې په یو دردناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندې ولیکلو.

وروسته د لیکلو د دې داستان ښځه سمد لاسه د یو دوا فروشي دکان ته تللې د یوې ساختګي نسخې په وسیله سره ئې وروسته له ورکولو د ښویسو ځني یو خطرناک زهر وپېرودل او تیاره ماښام په ډېر بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوك د هغه له لیدلو ځني د ده په دې بد مقصد او نیت باندې له ورا ښځه پوهېده) انګړ کښې ننوتلو .

(حبیبه) چه اوښځه دخپل مېړه له وضعیته پوه شوې وه چه (حمید) اتوي او ورته په ښېړدې نوله ډېر د وخته راپسې پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسې پخپله اداوښکې ئې له سترګو ځني توئېدې او ده ده په انتظار کښې د ډېره غمجنه ناسته وه .

څه ناڅه د (حبیبه) نظر د (حمید) په قد او قامت باندې ولګېده ، ده ور باندې رڼا او زړا ګی په خندا سره شوه مګر سمد لاسه دا خوشحالي ئې پایه خپګان باندې بدله شوه

ځکه چه د دې د محبوب او مین (حمید) رنګ ډېر شیه ډېر اوښتی ؤ ، د بیګاره شو اوزګی ایا حال د (حمید) د ډېر دقت او د حیګانو له لاسه ، رنګ زېړ او ... په ټوله او بیخود ښې وه ، او په نظر کښې داسې ښکېدې لکه چه ساه ئې ختلې وي ، یا د هغې د وړی ور باندې توئې شوې وي .

و هر کله چه د عاشق او د معشوق په منځ کښې داسې یو قوي او کلکه رابطه تل موجوده وي چه یو د بل په درد او خوږو باندې له ورا پوهېږي او یو د بل په غم او اندېښنه کښې هر وخت شریك وي (حبیبه) هم له څو ورځو ځني په دې خوا (حمید) غوندې غمجنه وه او مخصوصا بیا نن له سبا راپسې او پرون خوږېنه او خورا غمګینه ناسته وه ، او له هغه وخته ځني راپسې بالکل ځمکه او آسمان ور باندې څرخېدل او کړي او ساعت د (حمید) ښائسته ښکلي مخ ، او نا وکړي پر تو نه ، او صفا چېه ژېړه اوښتي غټې تورې سترګې ، او نکې تورې غوړې څڼې ، او سم قد او خوږې خبرې ، او متناسب حرکات ، او عالي صفات ، او ښه اخلاق ، او زیات شرم او حیاء ، او ډېره ښکلې مسلماني او پرهېزګاري او لوړ اوصاف د دې په خیال ژړګي کښې ګرځېدل ، او د سترګو رڼا او په قدر به هم د (حمید) څېره د دې له سترګو څخه نه وتله ، او اوس د (حمید) د دې خراب او ابتر وضعیت د لید او څه بالکل ځکه په یاتي ، او څه څیرانه شوې پرېشانه او سودا ئې له حده زیاته شوه او د (حمید) ګرد و حرکاتو او سکناتو ته چه دا و دا و په دواني بهئي کول خورا زیاته دقیقه ځیره او د سترګې د تور په اندازه بهئي هم هغه له خپلو سترګو ځني نه غورځاوه .

دا ول ماسخته وخت دی ، او (حمید) په خپلې خونه کښې د څراغ په مخ کښې ناست

په پوښ‌ور چرت کښې ډوب تللی دی. (حبيبه) دهغې کړکۍ ځنې بهرچه دده ترخوا پرانيستلې وه په تياره کښې دده په پهره باندې ولاړه وه لکه چه د(حميد) له وضعيته پوه شوې وه چه دې کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لري، او ښائي چه زه ځان پرې خبره کړمه.

(حميد) له هغې خپلې صراحۍ ځنې چه دده په ميز باندې ايښې وه په گلاس کښې او به واچولې او ور و سره له هغه دوړ په لوري ځيرشو چه څوك خو به ده ته نه گوري.

هرکله ئې چه اطمينان پيدا شو چه هيڅوك ده ته نه گوري، او د هيچا ده ته پام نه دی. نو يوه پوړۍ سپين سفوف ئې له خپل جيبه وويستلو، او زر ئې په گلاس کښې تش کړلو. بيائې خپله کتابچه له جيبه وويستله، او څو توري کرښې ئې ورباندې وليکلې، او هغه ئې پرانيستلې دڅراغ ترخوائې په ميز باندې کيښود له. بيائې نور کاغذونه هم له خپل جيبه و ويستلو ځينې ئې بيرته په جيب، او ځينې ئې څيرې کړل. بيائې له نااميدۍ ځنې ډکه يوه کتنه خپلو کتابو، او اسبابو، او خونې ته وکړله، او بيائې د ريشم له ...
له خپل ځان سره وويل چه راشه له ورايو آخري ديدن له (حبيبه) ...
او اوبو سره وکړه ورور خومې په کور کښې نشته چه دهغه لاسو نه مې هم مچې کړې وې نو وروسته له هغه څخه دا دمرگي کندول په سرنسکور کړه، او ځان له دې ډك دوسوسې جهان څخه آرام کړه.

(حميد) د خورانا اميدۍ، او مأيوسۍ په وضعيت له خپله کوره بهر ووت، او غوښته ئې چه اول له آسمان، او سپوږمۍ، او ستوريو، او د باغچې له گلانو، او د حوض له اوبو سره خداي پاماني، او وداع وکوي، او په آخره کښې به له ورا (حبيبه) و پټی وروسته له هغه به د زهرو پياله په سر آړوي.

(حميد) د انگړ په باغچه کښې د حوض تر خوا ولاړ سپوږمۍ او ستوريو ته ئې په يو عجيب حسرت، او نااميدۍ سره کتل، او د دنيا نرۍ وږمې به ئې پخپلو سوگمو کشکولې او دژوندون خونده ابامزي ته به ئې فکر کاوه، او د مرگ سخت ساعت، او تکليف ځنې ويريده.

کله به ئې ويل چه څه له دې فکر څخه تېرشه!! ا و دژوندون نعمت غنيمت وبوله!...

بيا به ئې چه د عشق تکليف، او رسوائي ته کتل، او د امتحان ناکامۍ، او ملامتۍ به ئې چه ليدله نو بغير له دې څخه چه خاوره گي پر ده شي بل گي هيڅ يوه چاره نه ترسترگو کيدله

پدې تر دد، او تند بدن کښې (حمید) بیا ګسته شو د قبقې ډ و ب تللی و، او هیڅ ئې ونه لیده چه (حبیبه) له ورا دغه له هغو ګردو حرکاتو څخه چه په کور کښې ئې کول خبره شوې بده، او په مجرد د بهر وتلو دده څخه له کوره هغه سمدلاسه په کور کښې ننو تلې، او «د (حمید) د انتحار علت» ئې او ستلی، او د زهر کنډول ئې لیدلی او هغه ئې په سر آړولی دی!!! ...

ناڅاپه ئې د (حبیبه) کړیکه تر غوږه شوه چه وائی:

«... زه د ځار شم حمیده! زه هم د ستاسو په درد کښې آخته یم. دادی چه د ستاسو د ډاکټری دا اوله نسخه زه هم هم استعمالوم. هله زر شه راشه زما د سترګو توره داکټره، چه د ستاسو د پاك عشق دا مریضه د ستاسو د نسخې په استعمال او کښې څه غلطي ونکړي!!! ...»

په دې د داوړ بدو ددې غږ (حمید) و پوهیدلو چه (حبیبه) دده خونې ته ننو تلې ده [illegible] بده، او اوس ده باندې مسخرګي کوي او خاندي ...

[illegible] ی خونې په اوري رهي شو.

په مجرد د ننوتلو په کور کښې له یوې هولناکه منظرې سره مخامخ شو.

یعنې وئې لیده چه (حبیبه) مځکې دن لرې، او لکه مار غوندې دې خوا، او هغه خوا تاوېږي، او رغړي، او نژدې ده چه ساه ئې ووزي.

(حمید) په ډېره چالاکۍ سره د خپل د محبوبې (حبیبه) سر له مځکې څخه پورته کړی په غېږ کښې ئې ونیولو، او په نارو، او سورو باندې سر شو، او چیغې به ئې وهلې. مګر (حبیبه) باندې تیره شوې وه، او کار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولیدلو فی الحال ئې هغه پاتې شوی زهر چه کنډول پرې کښې پاتې و، په سر باندې آړولی تر آخره یعنې څاڅکي پورې ئې وڅښلو او د (حبیبه) تر څنګه د زهرو له تاثیره و غرځید.

په عین همدې وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددې په کوګل کښې خرهار لرې، او (حمید) لکه مار غوندې پېچ‌خان باندې تاوونه خوري فشهار کوي، بدبخت (مجید) هم ستړی ستومانه کور ته ورننوت، او د خورا زیات خرهار او فشهار په اثر چه (حمید) له کور څخه ئې واورېدو ګرګیلی همغې خوا ته رهي شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتچه هر سړی به دهغې له لیدو او ځنې خوراز یاته تراخوړاوه او ډیر زیات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کېدو!
یعنې پیغلې او ګلالۍ ښځه ئې (حبیبه) یوخوا ګېزه وزه پرته او ژبه ئې له کاره اوېدلې!! او دمرګي وروستنۍ سلګي وهي!!.. اومرې !!!... اوښانګانه اوښکلې وروړګی (حمید) په بله خواپه سر باندې چرلیزې اوځان کندن لرې! اولاس اوپښې آچوي !!.. اوسترګي ئې تکې سپینې اوښتې دي !!!...
هرڅو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولې او بې واکه نارې او سورې ئې وهلې اوحبیبه! حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئې ویلې او واز خطاړار خطائي خوځوله. اولهڅا یه ئې یورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله !!!...
حبیبه نامراده له لاسه وتلې او بل عالم ته رسیدلې وه !!!...
بیائې په چټو باندې پیل کړې له ژړاځنې یورې راورې ډك ستونې سره حمید! .حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.
(حمید) په خورا زحمت او تکلیف سره دده په اورې سترګي آډولې، په نیولې او غورې غږ سره ئې «بلی!» وویل:
(مجید) زرترزره په هغه باندې ځان نسکور کړې له خپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوښکې تودې اوښکې دهغه په مخ باندې توئې کړې. وئې پوښتیدلو:
«زماد زړه سره! تاسو باندې څه توقه شوې ده؟ ... اوزه ولې خپل کور په داسې سخته ویره کښې ګکړ ګورم؟...»
(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه دنیم بېهوشۍ په حالت کښې لاس او پښې وهلې خپلې سترګي ئې پرانیتلې خولځلې ئې پخپل سر سره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیتلې ایښې وه، اشاره وکوله او وروسته له دې ځنې ئې په خورا زحمت او ډیر تکلیف سره چه خپل ګردې پاتې قواوې ئې په ویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل:

داد ه دځان ساتنې او د وظیفې او دمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګي وهلو باندې پیل کړې!.. له سترګو ځنې ئې اوښکې بهولې!!.. لاس او پښې ئې آچولې، و چ کلك واوړيد!!!...
د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کور په سر آخیستی او لږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ور توئي شول..

خاتمه

د کابل پهر ورځپاڼو کښې دا خبر په گرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په گرد عالم کښې خپور شو چه یو ورن شپه ... ښار په هغه وی برخه په فلانی کوڅی او سرای کښې د دوه تنه (حبیبه) او (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی ئن په دهغوی جنازه د پولیس د ماموریت او دطبی ډاکټر له ... خه وروسته ښخیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر ددوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... درد ناکه صورت سره لیکلی شوی دیو لیساو په لاس لویدلی دی چه سرله صبا به د پولیساو په مجلا کښې دیاورځی په دول چاپیږی .

شو ورځی وروسته ادی خخه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوله :

" په هغه کور کښې چه په فلانی ورځ دوه انتحار ونه پیښ شوی و ، او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب دپولیساو په مجله کښې هره ورځ چاپیږی یو بل سړی هم ا ستو گنه لرله چه اوس هغه لیونی شویدی او ئن دبلدیی له خوا دارالمجانین ته ورو سپارل شو "

⁂

شو ځلی وروسته به چه خوك دارالمجانین ته ورتلل ، نو هغه به ئی خوار (مجید) لیدو چه دپر خفه او دلگیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل دواړه لاسونه ئی تر ځنی لا ندی نیولی تل تپ هره خوا گوری .

په ظاهر ه کښې غیر له زور خپگانه بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه د هغه په وجود کښې نه لیدله کیده . فقط کله کله به ئی دا کټرانو ته ویل :

" زما ور ورهم یولوی ډاکټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئی شفا خانه ده چه زه ئی په میاشتی دوه زره روپی کراور کوم "

له دی څخه زیاتی نوری خبری او اتری له هغه کمبخت ځنی نه اوریدلی کیدی او دنورو لیو نیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره بریښیده . " انتهی "

(دمؤلف یاد داشت :)

" ددی قصی اساسی موضوع دباندینی مطبوعاتو ځنی اقتباس شویدی "

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه " کشککی "

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشککی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library